

ಸಂಪುಟ ೮] ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೫೬ [ಸಂಚಿಕೆ ೩

'VEERAMATE' WOMEN'S VOICE

The Largest Circulated

KANNADA MONTHLY

ರಜಿಸ್ಟ್ರೇಶನ್ ಆಫ್ ನ್ಯೂಜ ಪೇಪರ್ಸ (ಸೆಂಟ್ರಲ್) ರೂಲ್ಸ ೧೯೫೬ರ ೮ನೇ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ "ವೀರಮಾತೆ" ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯ ಸ್ವಾಮಿತ್ವ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಬಾಬತ ವಿವರ:—

೧. ಪ್ರಕಾಶನ ಸ್ಥಳ—	ವನಿತಾ ಸೇವಾ ಸಮಾಜ ಧಾರವಾಡ.
೨. ನಿಯಮಿತ ಕಾಲಿಕತೆ—	ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ
೩. ಮುದ್ರಕರ ಹೆಸರು—	ರಾಮರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ
ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ—	ಭಾರತೀಯ
ವಿಳಾಸ—	ವೀರಮಾತೆ ಕಾರ್ಯಾಲಯ ಧಾರವಾಡ
೪. ಪ್ರಕಾಶಕರ ಹೆಸರು—	ಲ. ರಂ. ಪುರಾಣೀಕ
ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ—	ಭಾರತೀಯ
ವಿಳಾಸ —	ವನಿತಾ ಸೇವಾ ಸಮಾಜ ಧಾರವಾಡ
೫. ಸಂಪಾದಕರ ಹೆಸರು —	ಸರೋಜಿನಿ ಮಹಿಷಿ ಎಮ್. ಎ. ಎಲ್ಎಲ್. ಬಿ.
ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ—	ಭಾರತೀಯ
ವಿಳಾಸ—	ಲೈನಬಝಾರ ಧಾರವಾಡ
೬. ಪತ್ರಿಕಾ ಸ್ವಾಮಿತ್ವ ವಿಳಾಸ—	ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಳ
ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೧ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಹಾಕಿದವರ ವಿವರ —	ವನಿತಾ ಸೇವಾ ಸಮಾಜ ಧಾರವಾಡ

ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಳದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾದ ಲ. ರಂ. ಪುರಾಣೀಕನಾದ ನಾನು ಮೇಲಿನ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯವೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಲ. ರಂ. ಪುರಾಣೀಕ.

ಪರಿವಿಡಿ

ವಿಷಯ	ಲೇಖಕರು	ಪುಟ
೧. ನಮ್ಮ ಮಾತು	....	೨
೨. ಸಂಪಾದಕೀಯ	ಸಂಪಾದಕರು	೩–೪
೩. ಮಹಾತ್ಮರ ನುಡಿಗಳು (ಸಂಗ್ರಹ)		೪
೪. ಗಜಾನನೋತ್ಸವ	ಶ್ರೀ. ಟಿ. ಎಸ್. ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ ಬಿ. ಎ.	೫
೫. ಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮ ಎಂದರೇನು ? (ಅನುವಾದ)	ವೆಂ. ಕೊ.	೭
೬. ತಂಗಿಯರಿಗೆ	ಸಂಸಾರ ಕೈಬರಹ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ	೯
೭. ದೊಡ್ಡ ಬುದ್ಧಿ ಸಣ್ಣ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಿ	ವಿನೋಬಾ ('ಸಾಧನಾ' ದಿಂದ)	೧೧
೮. ಯತ್ನ (ಕವನ)	ಶ್ರೀ. ರಾಮದಾಸ	೧೩
೯. ತಂಗಿಯರೇ! ಕೇಳುವಿರಾ ನನ್ನದಿಷ್ಟು ಕಥೆ	ಸತ್ಯವಾದಿನಿ	೧೪
೧೦. ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದಿನ ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಕ	ಶ್ರೀ. ಶ್ರೀ. ಸಿ. ಕಟ್ಟಿ ಗುರೂಜಿ ಕೇಗಾಂವ	೧೭
೧೧. ಓ! ದೇವಿ ಇವಳು (ಕವನ)	ಶ್ರೀ. ದೇವವ್ರತರಾಯ ಎಸ್. ಹೊಸಕೇರಿ	೧೯
೧೨. ನಮ್ಮ ಆಟಗಳು	ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂಪಾಬಾಯಿ ಮಹಿಷಿ, D. P. Ed.	೨೦
೧೩. "ಹೂವಾಗಿ ಬಾಳು ಜೀವೆ"	ಸಾಂಬಯ್ಯ ಜಿ. ಹೆಗಡೆ ಉಳಿಗೆರೆ	೨೨
೧೪. "ಹುಚ್ಚುರಾವ್" (ಹರಟೆ)	ಶ್ರೀ. ಎಸ್. ಆರ್. ಜೋಶಿ B. A. B. Com	೨೫
೧೫. "ಪ್ರತಿಭೆ"	ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಅಸುಂಡಿ	೨೯
೧೬. "ರೆಡಿಮೇಡ" ಸಮಾಧಾನ (ಕವನ)	ಶ್ರೀ. ಎಸ್ಸಾರ್ B. A. B. Com.	೩೧
೧೭. ಮಕ್ಕಳ ವಿಭಾಗ	ಹಿರಿಯಕ್ಕ ಮತ್ತು ತಂಗಿ ತಮ್ಮಂದಿರಿಂದ	೩೩

ನಮ್ಮ ಮಾತು

ಈಗ ನಾಲ್ಕಾರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ವೀರಮಾತೆಯು ಯೋಗ್ಯ ವೇಳೆಗೆ ವಾಚಕರ ಕೈ ಸೇರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ವಾಚಕರು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಂದಾದಾರರು ಸಂಚಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಬಗೆ ಅನಾದರ ತೋರಿಸುವ ಸಂಭವವಿದೆಯೆಂಬ ಮಾತು ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ತೊಡಕು ತೊಂದರೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು, ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಕೊರತೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ, ಚಂದಾದಾರರು ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸದೆ ಇರುವದರಿಂದಲೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಈ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಚಂದಾದಾರರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅನಾದರ ತೋರಿಸದೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೇ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಅದರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೂ ಈ ವರೆಗೂ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಚಂದಾಹಣ ಕಳುಹಿಸದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನಾದರೂ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ, ಸಂಚಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಜದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ನೆರವೀಯುವಿರಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಗೆ ಹಾಗೂ ನೆರವೀಯುಬೇಕಾಗಿ ಬಿನ್ನಹ.

ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸೂಚನೆ

ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುವ ಲೇಖಕರು ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಲೇಖನಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಕವನಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಕಳಿಸುವದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಾಳೆಗಳಲ್ಲೇ ಬರೆದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಕೆಳಗೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು, ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದೇ ಅಂತರ್ದೇಶಿ ಕವ್ಹರಿನಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲೋ ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದೇ ಹಾಳೆಯಲ್ಲೋ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಲೇಖಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುವದರಿಂದ ಒಂದು ಲೇಖ ಅಚ್ಚಾದೊಡನೆ ಆ ಹಾಳೆಯನ್ನು ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುವದರಿಂದ ಆ ಲೇಖಕರ ಉಳಿದ ಲೇಖನಗಳೂ ಅಚ್ಚಾಗದೆ ಅದೇ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಅಚ್ಚಾಗದೆ ಉಳಿದ ಲೇಖಗಳು ತಿರುಗಿ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಕಳಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುವದು.

ವೀರಮಾತೆ

ಕೇವಲ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಾದ
ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಸಂಪುಟ ೮ | ಅಗಸ್ಟ ೧೯೫೯ | ಸಂಚಿಕೆ ೩

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಳಿಸಲು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬಾರದು. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿತಾದರೂ, ಭಾರತದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳವರೆಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇನ್ನೂ ಮೂಡಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಯೋಜನೆಯ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಳಿಯುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯೋಜನೆ ನಮಗಾಗಿರದೆ ಸರಕಾರದವರು ಏನೋ ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ, ನಮಗೆ ನಾವೇ ಮೋಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ! ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ ನಾವೇ ಮೋಸ ಹೊಂದುತ್ತೇವಲ್ಲ !

ಯೋಜನೆಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಲಾಭವೂ ಇದೆ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಲಾಭವೂ ಇದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಲಾಭ ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೂ ಎಷ್ಟೋ ದಶಕಗಳ ವರೆಗೆ ನಾವು ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಈ ಕಾರ್ಯ ಸುಗಮವಾದರೂ ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಇದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳುರುಳಬೇಕು. ಭೌತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಾಭವೆನಿಸಿದರೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲಾಗುವದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಿದೆ.

ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಯೋಜನೆ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೇ ಜನತೆಗೆ ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾದವು. ಆಗ ತಿಳಿದದ್ದಾದರೂ ಯೋಜನೆಯ ವಿವರಗಳಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯ ತಮ್ಮ ಭಾಗವಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಿಳಿದದ್ದು ಯೋಜನೆ ಇದೆಯೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ! ಯೋಜನೆ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಲ್ಲ? ಯಾರಲ್ಲಿಲ್ಲ ? ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿದೆ. ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿಯೂ

ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ, ಅನಾಸಕ್ತಿ ಇವುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಸರಕಾರವು ನಮಗೆ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಆದೇಶವನ್ನಿತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ ಮುಂದಿನದನ್ನು ಜನ ನಂಬುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಮುಖ್ಯ! ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಳಿಸ ವವರಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಬೇಕು! ಅಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಯಾ ಸಾಮೂಹಿಕ ಕಾರ್ಯವಾದರೂ ಫಲಿಸೀತು!

ಮಹಾತ್ಮರ ನುಡಿಗಳು

೧) ದೊಡ್ಡವನೆನಿಸಿಕೊಂಡವನು ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಉಳಿದವರೂ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಯಾವದನ್ನು ಸರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಜನರೂ ಅದನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

೨) ತಿಳಿಯದವರು ಫಲದಾಸೆಯಿಂದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಿಳಿದವರು ಜನರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಫಲದಾಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

೩) ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಬಾರದು. ತಿಳಿದವನು ಫಲದಾಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡುತ್ತ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

೪) ದೇಹ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯಿಂದಲೂ ನಾನೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವನು ಮಾಯೆಯ ಸತ್ವ, ರಜಸ್ತಮೋ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗುವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತನ್ನಿಂದಾಗುವವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ.

೫) ಗುಣಗಳ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ವಿಂಗಡದ ನಿಜ ವನ್ನರಿತವನು, ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿ ಸುವವೆಂದು ತಿಳಿದು, ತಾನು ಮಾಡುವವನೆಂದು ಅಭಿಮಾನ ಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ.

ಗೀತೆ ೩ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಶ್ಲೋಕ ೨೧, ೨೫, ೨೬, ೨೭, ೨೮

೬) ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಿನಗೆ ಈ ಕರ್ಮ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಈಗ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಎಂದು ಸಂಶಯ ಬಂದರೆ, ವಿಚಾರವಂತರೂ, ಕರ್ಮ ಆಚಾರಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮರೂ ಲೌಕಿಕ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರೂ, ಅಕ್ರೂರಮತಿಗಳೂ, ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವರೋ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡು, ಹಾಗೆ ನಡೆ.

ಉಪನಿಷತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಗಜಾನನೋತ್ಸವ

ಲೇ:— ಶ್ರೀ. ಟಿ. ಎಸ್. ಪಾರ್ಥಸಾರತಿ B. A.
ಡಿವ್ಹಿಜಿನಲ್ ಸುಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ದ. ರೇಲ್ವೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಗಜಾನನೋತ್ಸವವನ್ನು ಜಾತಿ, ಮತ, ಪಂಥಗಳೆಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ. ವೈಷ್ಣವರೂ, ಶೈವರೂ ಮುಂತಾದ ಸರ್ವ ಹಿಂದುಗಳೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೈಷ್ಣವರು ಗಜಾನನನನ್ನು "ವಿಶ್ವಕ್ಸೇನ" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಗಣೇಶನ ಮಂದಿರವಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಗುಡಿಯಲ್ಲಂತೂ ಗಣಪತಿಯ ಅನೇಕ ವಿಗ್ರಹಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ತ್ಯಾಗರಾಜರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾತಾಪಿಗಣಪತಿ, ಮಹಾ ಗಣಪತಿ, ಮೂಲಾಧಾರ ಗಣಪತಿ, ವಲ್ಲಭನಾಯಕ ಗಣಪತಿ, ಪಂಚಮುಖ ಗಣಪತಿ, ಸುವರ್ಣಾಕರ್ಷಣ ಗಣಪತಿ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರಿನ ಗಣಪತಿಗಳಿವೆ. ಚಾಲುಕ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾದಾಮಿಯಲ್ಲಿ ವಾತಾಪಿ ಗಣಪತಿಯು ಪ್ರಥಮತಃ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಸ್ಥರೂ ತಮ್ಮ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರದ ಕಾಗದದ ಮೇಲ್ಬದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ 'ತ್ರ' ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಅವರು 'ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಚುಳಿ' ಅಂದರೆ ಗಣಪತಿಯ ಚಿನ್ಹವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಕ್ಷರವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವದೇ ಪತ್ರ ಬರಹವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಗಣಪತಿಯು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದವರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಓರ್ವನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿಯೇ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗಣಪತಿಯು ವಿಘ್ನಹರ್ತನೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಗಣಪತಿಯು ಜ್ಞಾನದ ಅಧಿದೇವತೆಯೆಂದು ಇರುವದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿಶೇಷತಃ ಭಾದ್ರಪದ ಶುಕ್ಲ ನಾಲ್ಕು ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿ ಎನಿಸಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ವಿಶೇಷ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಮೃಣ್ಮಯ ಗಣಪತಿಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವು ಇಂದು ಜನರಲ್ಲಿದೆ.

ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಬರುವ ಸಂಕಷ್ಟಿ ವ್ರತವನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕೂಡ ಗಣಪತಿಯ ಪೂಜಾವ್ರತವೇ.

ಗಣಪತಿಯ ವಿಗ್ರಹದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ದೇಹಕ್ಕೆ ಆನೆಯ ತಲೆ ಇದೆ. ಹೀಗಾಗುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಥೆಯು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಗಣಪತಿ ದೇವತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯು ವೇದಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ

"ಗಣಾನಾಂ ತ್ವಾಂ ಗಣಪತಿಂ ಆವಾಮಯೆ
ಕವಿಂ ಕವೀನಾಂ ಉಪಮಶ್ರವಸ್ತಮವ್"

ಎಂಬ ಮಂತ್ರವಿದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಯ ಬೇರೆ ಕಲ್ಪನೆ ಇರದೆ, ಬೃಹ್ಮಣಸ್ಪತಿಗೆ ಗಣಪತಿಯ ಸರ್ವ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿದ್ದವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅಥರ್ವ ಶೀರ್ಷಿದಲ್ಲಿ

"ಆದಿಭೂತಂ ಚ ಸೃಶ್ಟ್ಯಾದೌ
ಪ್ರಕೃತೇಃ ಪುರುಷಾತ್ ಪದಂ" ಎಂದರೆ ಜಗದಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷರಿಂದ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗಜಾನನನ ಸ್ವರೂಪವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಬರಬರುತ್ತಾ ಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹವು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕೈಗಳುಳ್ಳ ತೇಜಸ್ವಿ ವರ್ಣದ, ಸಿಂಹವನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ವಿನಾಯಕನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಆರು ಕೈಗಳುಳ್ಳ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ಶುಭ್ರವರ್ಣ ಉಳ್ಳ, ನವಿಲನ್ನು ವಾಹನವಾಗುಳ್ಳ, ಮಯೂರೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು.

ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳುಳ್ಳ,ಕೆಂಪು ವರ್ಣದ, ಇಲಿಯನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು. ಅದೇ ಇಂದಿಗೂ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಅ+ಉ+ಮ ಈ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಓಂಕಾರವು ಗಣಪತಿಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಓಂಕಾರದ ಬಾಲವನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ ಬರೆದರೆ ಅದು ಗಣಪತಿಯ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇದೇ ತತ್ವವನ್ನು ಜ್ಞಾನ ದೇವರು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

" ಅಕಾರ ಚರಣ ಯುಗುಳ । ಉಕಾರ ಉದರ ವಿಶಾಲ ॥
ಮಕಾರ ಮದಾಮಂಡಲ । ಮಸ್ತಕಾಕಾರ ॥

ಈ ರೀತಿ ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಬಂದ ಈ ಮಂಗಲ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವದಲ್ಲದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಇಂತಹ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉತ್ಸವಗಳು, ಆ ಗಜಾನನನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇವೆ.

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಹನಶೀಲರಾಗಬೇಕು, ಪರೋಪಕಾರಿಗಳಾಗಬೇಕು, ಕಷ್ಟಸಹಿಷ್ಣುಗಳಾಗಬೇಕು, ಜ್ಞಾನವಂತರಾಗಬೇಕು, ಜ್ಞಾನದಾನಿಗಳಾಗಬೇಕು, ಶೂರರಾಗಬೇಕು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ವಿಷಮತೆಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಬೇಕು, ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಇದೇ ಬರಲಿರುವ ಶ್ರೀ. ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕನು ದಯಪಾಲಿಸಲಿ.

ಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮ ಎಂದರೇನು ?

ಅನು — ವೆಂ. ಕೊ.

ಮೂಲ ಲೇ— ಶ್ರೀ. ಸಾನೆ ಗುರೂಜಿ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ನಾನು ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ, ಕೊಳಲು ಬಾರಿಸುವಂಥವನು ಈಗ ನನಗೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಕೃಷ್ಣನು ಈಗ ನನಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಬೆಳೆದನು. ಈ ಗೋಕುಲವು ಯಾವದು? 'ಗೋ' ಈ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು ಆಕಳು ಎಂದಿರುವಂತೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಆಕಳುಗಳು ಹೇಗೆ ಹಚ್ಚ ಹಸುರು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಬಹು ದೂರದ ವರೆಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮೋಹಕ, ಆಕರ್ಷಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಸಹ 'ಪತಂಗ'ಗಳಂತೆ ಧಾವಿಸುತ್ತವೆ! 'ಗೋಕುಲ' ಎಂದರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಮುದಾಯ (ಕುಲ=ಬಣ, ಪಂಗಡ, ಸಮುದಾಯ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ) ಈ ಇಂದ್ರಿಯದ ನೂರಾರು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮಾದರಿಗಳು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವಿರುತ್ತದೆ, ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂತಃಕರಣದ ಶುದ್ಧ ಭಾವನೆಯ ಯಮುನೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರದ ಕಾಳಿಂಗಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮದಾಸುರ, ಬಕಾಸುರ (ದಂಭಾಸುರ) ನಿರ್ಮಾಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಃಕರಣದ ದಗದಗೆಯು ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ, ಹೃದಯಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಗೊಂದಲ, ಕೋಲಾಹಲ, ದಂಗೆಗಳು ನನಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ, ನನ್ನ ಹೃದಯ ಮಂಥನವು ಶುರುವಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸಮುದ್ರ ಮಂಥನದ ಕತೆ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸಮುದ್ರ ಮಂಥನವೆಂದರೆ ರೂಪಕವಿದೆ. ಈ ಸಮುದ್ರಮಂಥನವು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಾಗುವ ಹೃದಯ ಮಂಥನವು. ಈ ಹೃದಯ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಾಸನೆಗಳ ವಿಕಾರಗಳ, ಮನೋರಥಗಳ ತೆರೆಗಳು ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಈ ಮಂಥನದೊಳಗಿಂದ ಈ ಸಾಗರ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗಳ ವಸ್ತುಗಳು ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವದು ಇಲ್ಲ? ಇದರಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿರ್ಮಾಣಳಾಗುತ್ತಾಳೆ, ಚಂದ್ರನು ನಿರ್ಮಾಣನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅಪ್ಸರೆಯರೂ ನಿರ್ಮಾಣರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಸೆರೆಯೂ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಷವೂ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ! ಯಾವದು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವದಿಲ್ಲ? ಯಾವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ವಾಸನೆಯು ಏಳುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಸರೆಯು ನಿರ್ಮಾಣಳಾಗುವಳು. ಪ್ರೇಮ ಸಾಗರವು ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನು ಹುಟ್ಟುವನು, ಯಾವಾಗ ನಾವು ಜನರಿಗೆ ವಾಕ್ ತಾಡನ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಲವಂತ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಆಗ ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಚಾವಟಿಯು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ; ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೊಂಬಡಿ ಬಾರಿಸಲು ಹಚ್ಚಿದರೆ, ಹಾಹಾ, ಕಾರ ಮಾಡಲು ಹಚ್ಚಿದರೆ ಆಗ 'ಶಂಖ' ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಹೃದಯಮಂಥನವು ಶುರುವಿರುತ್ತದೆ! ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅಮೃತ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹೊರತು ದೈವೀ ವೃತ್ತಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಇಲ್ಲ. ಅಸುರ ವೃತ್ತಿಗೆ ಸೆರೆ, ಅಪ್ಸರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸದ್ವೃತ್ತಿಗೆ ಅಮೃತವು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ದ್ವೇಷ, ಮತ್ಸರಗಳಿಂದ ತ್ರಸ್ತವಾದ ಈ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ಜನ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂದ-ಯಶೋದೆಯರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಜನ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಶೋದೆ ಎಂದರೆ 'ಯಶ' ಕೊಡುವ, ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುವ ವೃತ್ತಿ. 'ನಂದ' ಎಂದರೆ ಆನಂದವಾಗುವ ವೃತ್ತಿ. ಇದರ ಅರ್ಥವು ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಸತ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗ ತಳಮಳ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆಯೋ, ಈ

ಜಗಳದಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಶಾಂತಿ ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಜನ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ! ಈ ಉತ್ಕಂಠತೆಯು ಶುರುವೆಂದರೇ ಕೃಷ್ಣಜನ್ಮ. ಉತ್ಕಂಠತೆಯು ಶುರುವಾಯ್ತೆಂದರೆ ಅರ್ಧ ಕೆಲಸವಾದಂತೆ. ರೋಗಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತೆಂದರೆ ರೋಗವು ಓಡುತ್ತದೆ. ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ, ಗಲಾಟೆಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇಸರ ಬಂದು ಶ್ರಾವಣದಲ್ಲಿಯ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ವಿಕೃತ ಕತ್ತಲೆಯ ತಿರಸ್ಕಾರವೆನಿಸಿ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದ ರಾತ್ರಿಯ ಬಿರುಗಾಳಿ, ಜಿಟಜಿಟ ಮಳೆ, ಮೋಡಗಳ ಖಡಖಡಾಟ, ಮಿಂಚಿನ ಚಮುಕು ಇವುಗಳು ಹೋಗಿ ವಾತಾವರಣವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಬೇಕು ಎಂ ತಳಮಳವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೀರು ಬಂದು ಮನಸ್ಸು ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ, ಅಧೀರರಾದೆವೆಂದರೆ ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಅವಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ನನಗೆ ವ್ಯ ಸ್ಥಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಗೊಡು. ಈ ಕತ್ತಲೆಯಿಂ ನನ್ನನ್ನು ಧ್ಯೇಯ ಸೂರ್ಯ, ಧ್ಯೇಯ ಧೃವಗಳು ಕಾಣಿ ವಂತೆ ಮಾಡು, ಎಂಬ ಕಳಕಳಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗು ದೆಂದರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮ.

೨೯ ಅಗಷ್ಟ ೧೯೫೯ರ ಸಾಧನಾದಿಂ

ತಂಗಿಯರಿಗೆ

ತಂಗೀ,

ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಓಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವೆ. ಸಿಟ್ಟಾಗಬೇಡ, ನನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಸಹ ಧರ್ಮಿಣಿಯು ತೀರಿಕೊಂಡದ್ದೇ ಓಲೆ ಬರೆಯಲು ತಡವಾದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಹೆಣ್ತನದ ಹೆಚ್ಚಳಿಕೆಯು ನನಗೆ ಅರಿತೇ ಇದ್ದರೂ 'ಸಹ ಧರ್ಮಿಣಿ'ಯ ಸಾವಿನಿಂದ ಆ ಅರಿವು ಇನ್ನು ಆಳವಾಯ್ತು. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಕಹಿಯಾದ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಹೆಮ್ಮೆಯು ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಜೀವಿಸಿರುವವರೆಗೆ ಅವಳ ಮಹತ್ವವು ನಮಗಾರಿಗೂ ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಕಾರಖಾನೆಯ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚಕ್ರವನ್ನು ಯಾರು ಲಕ್ಷಿಸುವರು! ಆದರೆ ಆ ಚಕ್ರವು ಕಳಚಿದ ಕೂಡಲೇ ಇಡೀ ಯಂತ್ರವೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಕಾರಖಾನೆಯ ಲಕ್ಷ್ಯ ಅತ್ತ ಕಡೆ ಓಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದರ ಮಹತ್ವ, ಅಗತ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊಳೆಯುವದು. ಹಾಗೆಯೇ 'ಹೆಣ್ತನ'ದ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಇಲ್ಲದ ಮನೆ ನೋಡಬೇಕು. ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗದವನ ಮನ ನೋಡಬೇಕು; ಅದರ ಸವಿಯನ್ನು ಉಂಡು ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರ ತಳಮಳವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ನಾವು ಗಳಿಸುತ್ತೇವೆ; ನಾವೇ ದುಡಿಯುತ್ತೇವೆ; ಜಗತ್ತು ನಮ್ಮಿಂದ ಇದೆಯೆಂದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಡುಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಜಂಭದ ಹುರುಳನ್ನು ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಹೊರೆಯು ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬೇಕು; ಅವು ಹಗಲಿರುಳು ಹಟ ಮಾಡಬೇಕು; ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ನರಳಬೇಕು, ತಾವೇ ಬೇನೆ ಬೀಳಬೇಕು; ಆಗ ನೋಡು! ಅವರ! ಎದೆಯು ತಾಯ್ತುರುಳಿಗಾಗಿ ಹೇಗೆ ಹಂಬಲಿಸುವದೆಂದು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು........ 'ಅಯ್ಯೋ ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಜಗವು ಮಣ್ಣೇ ಮಣ್ಣು' ಎಂದು ಅವರ ಹೃದಯ ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ ಅಳುತ್ತದೆ. ನದಿಯ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗುವವರಂತೆ ಅವರ ಕಣ್ಣು ಕಕ್ಕಾವಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಕಾಣದ ಕೈಗಾಗಿ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅಹಹ! ತಂಗೀ! ಹೀಗೆ ಜಗದ ಜೀವಿಗಳು ಬೆಂದೆದೆಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ತನದ ಹೊಣೆಗಾಗಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನಗಬೇಕೋ! ಕೈಲಾಗದ ಹುಳದಂತೆ ಮುಳು ಮುಳು ಅಳಬೇಕೊ?

ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತತ್ವವಿದೆ. 'ಅನೌಷಧಂ ನಕಿಂಚಿದ್ವಿದ್ಯತೇ ದ್ರವ್ಯಂ ವಸ್ನಾನ್ಯಾರ್ಥ ಯೋಗತಃ' ಎಂದರೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಬೀಳುವ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಔಷಧವಲ್ಲದ ವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲ, ಎಂದು ಆಯುರ್ವೇದವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಂಗವರಿತು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅರಿವು ಮಾತ್ರ ನಮಗಿದ್ದರಾಯಿತು. ತೀರ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಜೀವ ಹಿಂಡಿ ಬಿಡುವ ಭಯಂಕರ ವಿಷಗಳಿವೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಲದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಅವುಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ಔಷಧಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವನು. ರೋಗಗಳು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟವೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅಂಥ ಕೆಟ್ಟ ರೋಗಗಳ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅನೇಕ ಭಯಂಕರ ಬೇನೆಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವನು. ಮೈಲಿ, ಪ್ಲೇಗು ಮೊದಲಾದ ರೋಗಗಳು ಬರಬಾರದೆಂದು 'ವ್ಯಾಕ್ಸಿನೇಶನ್' 'ಇನಾಕ್ಯುಲೇಶನ್'ಗಳ ಮೂಲಕ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ರೋಗದ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲವೇ? ಅದೇಕೆ! ಮಲಮೂತ್ರಗಳು ಅಸಹ್ಯ, ಹೇಸಿಕೆಯೆಂದು ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಗೊಬ್ಬರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಹೊಲಸು ಹೇಸಿಕೆಗಳೂ ದೇಶದ ಜೀವಿಗಳ ಆಹಾರಕ್ಕೇ ಆಧಾರ

ವಾಗಿರಲು, ತಂಗೀ ! ಜೀವ, ಬುದ್ಧಿ, ಹೃದಯವುಳ್ಳ ನಿನ್ನಂಥ ಮನುಷ್ಯಪ್ರಾಣಿಯು ನಿರರ್ಥಕವೇ ! ಹೊಲಸು ಹೇಸಿಕೆಗಳಿಗಿಂತ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮ ಕಡೆಯೇ !

ಕೆಲವರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ “ ಹೆಂಗಸರು ಕೋಮಲರು, ಅವರ ದೇಹವು ದುಡಿಮೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಭುಜ ಬಲದಿಂದ ಜೀವಿಸುವದು ಅವರಿಗಾಗದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲೆಂದು.”

ಈ ಪೂರ್ವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ, ತರ್ಕಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಮ್ಮೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶೋಧಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ರೋಗನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿಗೆ ಯಕೃತ್ತೇ (ಪಿತ್ತ ಜನಕಾಂಗ) ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆ. ಹೆಂಗಸರು ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹೊಣೆಗಳನ್ನು ಹೊರಬೇಕಾಗುವದು. ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಂತೂ ಅವರಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ಬಹಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಕ್ಷಯವು ತೀವ್ರವಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಪಿತ್ತ ಜನಕಾಂಗವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಜೀರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯೂ, ರೋಗನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿಯೂ ವಿಪರೀತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಷ್ಟು ಸಂಸಾರದ ಹೊಣೆಯು ಗಂಡಸರ ಮೇಲೆ ಶತಮಾನಗಳ ಗಟ್ಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇಂದಿಗೆ ಗಂಡೆಂಬ ಜೀವಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಏನೊ ! ಎಂದು ಶರೀರ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಉದ್ಗಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರಮ ಸಹನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ನರಮಂಡಲವೂ ಮಿದುಳೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿರುವದೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆ. “ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಾಶವೀ ಸಮಾಜದ ಕ್ರೂರತೆಯಿಂದ ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ತನ್ನ ಸಹಜ ಸಂರಕ್ಷಕ ಸಹನ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಅವಳ ಮಿದುಳು ನರಮಂಡಲಗಳ ಅಜೇಯ್ಯ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲವೇ ? ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಅಮೇರಿಕದ ವಿಜ್ಞಾನಿಯು ಆಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ನುಡಿದಿದ್ದಾನೆ.

ತಂಗೀ ! ಒಳ್ಳೇದು, ಜನರಾಡುವಂತೆ ಗಂಡಸರೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಬಲಿಷ್ಠರು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವಾ. ಆದರೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿ, ಬಲಗಳು ಬೆಳೆದು ಬಲಿತು ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಂಥ ಪ್ರೇಮದ ಪೋಷಣೆಬೇಕು! ಎಂಥ ಎಚ್ಚರದ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಕು ! ಆ ಬುದ್ಧಿಯು ಹಸಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಕಸುವು ಕೊಡುವ ಪ್ರೇಮದ ಹಸಿಯು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಆ ಚಿಗುರು ಕಮರಿ ಹೋಗದೇ ? ಜಗತ್ತಿನ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗದವರೊಡನೆ, ಭಾರತದ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡೋಣ! ಅಹಹ! ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಎತ್ತರ, ಬಿಗಿ ಹುರಿಕಟ್ಟುಳ್ಳ ಮೈಕಟ್ಟು, ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ತನ್ನದೆಂಬ ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ವರ್ಚಸ್ಸು, ತನ್ನನ್ನಾರು ಕೇಳುವವರು ಎಂಬ ಭಾವದ ಅನಿರುದ್ಧ ಚಲನವಲನ; ಇವುಗಳೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಗಂಡುಗಳ ಬಾಗಿದ ಬೆನ್ನು, ರೋಗದ ಕಣ್ಣು, ವಾಯು ಬಡೆದವರಂತೆ ಓಡಾಟ, ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಲ ನಿಟ್ಟುಸಿರು, ಹುಳಿತ ಹಲ್ಲುಗಳ ಬಾಯಿ, ಇವುಗಳೇ ಸಾಕಷ್ಟೇ ಗಂಡಸರ ಬುದ್ಧಿ, ಧೈರ್ಯ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ !?

ಪಾಪ, ಅಜ್ಞಾನ, ಹೇಡಿತನ, ರೋಗ ಬಡತನಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಾದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬತ್ತಿದ ಬರಡು ಮೊಲೆಯುಂಡು ಬೆಳೆದವರಿಗೆ ಆಸ್ವಚ್ಛಂದ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳೆಂದರೆ ಕನಸುಗಳಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು ! ಆದ್ದರಿಂದ ‘ತೊಟ್ಟಿಲ ತೂಗುವ ಕೈಯ್ಯೇ ಜಗವನ್ನು ತೂಗುವದು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣಲ್ಲ ತಂಗೀ ! ಸಮಾಜ ಧರ್ಮಗಳ ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿ ಮುಕ್ಕಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಮಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣವೇ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ, ಧೈರ್ಯಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಬೇಕು.

ಅಂದರೆ ‘ಯೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಇರುವ ಭಾಗ್ಯ’ ಎಂಬ ತತ್ವಕ್ಕನುಸರಿಸಿ, ಸ್ತ್ರೀಯು ಜಗದಾದಿಯಿಂದ ಇದ್ದಾಳೆಂಬ ಮಾತೇ ಅವಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಆ ಹಿಂದಿನ ಅಮರತ್ವಭಾವವನ್ನು ಕಳೆ, ಸ್ತ್ರೀತ್ವದ ಗುರಿಯ ಕಡೆಗೆ ಗಂಭೀರಳಾಗಿ ಬೆಳೆ.

ಇತಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮದ
ಅಣ್ಣ.

(‘ಸಾಂಸರ’ ಕೈಬರಹ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಆಯ್ದದ್ದು.)
ಲೇ : ತಾರಾದಾಸ

ದೊಡ್ಡ ಬುದ್ಧಿ-ಸಣ್ಣ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಿ !

ತಾ॥ ೩೧-೮-೫೪ರ "ಭೂದಾನ"ದಿಂದ.

[ವಿನೋಬಾ]

'ಜಯ್ ಜಗತ್' ಅಂದರೆ ಏನು ? ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಜಯವಾಗಲಿ— ಒಬ್ಬನ ಜಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಜಯವೂ ಆಗಲಿ, ಎಲ್ಲರ ಜಯ ಆಗಲಿ.— 'ಜಯ್ ಜಗತ್' ನಲ್ಲಿ 'ಜಯ್ ಹಿಂದ್' ಕೂಡ ಸೇರುತ್ತದೆ; 'ಜಯ್ ಕಾಶ್ಮೀರ್' ಸಹ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ 'ಜಯ್ ಜಗತ್'ನಲ್ಲಿ 'ಜಯ್ ಶ್ರೀನಗರ'ವೂ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಆಡುವ ಮಾತಲ್ಲ; ಮಾಡುವ ಮಾತು. ಅಂದರೆ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮಸ್ತಿಷ್ಕ ಬಹಳೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ; ಆದರೆ 'ಹೃದಯ' ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಆದ ಕಾರಣ, ಹೃದಯವನ್ನು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜಗಳಗಳೂ ದೊಡ್ಡ ಮಸ್ತಿಷ್ಕ ಹಾಗೂ ಸಣ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವು. ಇಂದು 'ಮಸ್ತಿಷ್ಕ' ಮಾಡರ್ನ್ (ಆಧುನಿಕ) ಆಗಿದೆ; ಆದರೆ ಹೃದಯ ಇನ್ನೂ ಹಳೆಯದಾಗಿ, ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಅಕ್ಬರನಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಎಂಬ ಒಂದು ದೇಶ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುದು. ಆದರೆ ಇಂದು ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅಕ್ಬರನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಗೋಳದ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ನಮ್ಮ 'ಮಸ್ತಿಷ್ಕ' ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಜಪಾನನ್ನು 'ಫಾರ್ ಈಸ್ಟ್' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಮೇರಿಕೆಯನ್ನು 'ಫಾರ್ ವೆಸ್ಟ್' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡೂ ಒಂದೊಂದು ಕೊನೆ ಆಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇಂದು ಎರಡೂ ನೆರೆಹೊರೆ ಆಗಿವೆ. ಎರಡರ ನಡುವೆ ೧೨ ಸಾವಿರ ಮೈಲಿಯ ಸಮುದ್ರ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಮೊದಲು ಒಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಮುದ್ರವೇ ಇಂದು ಕೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಜಪಾನ್— ಅಮೇರಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದುದು ಸಮುದ್ರವೇ. ಇಂದು ಅವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿರುವುದೂ ಸಮುದ್ರವೇ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವಸ್ತುವೇ ಇಂದು ಕೂಡಿಸುವ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದ ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚಿದೆ.

ಇದು ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗ. ದಿನೇ ದಿನೇ ವಿಜ್ಞಾನ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಾಯಿಯೂ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಇಷ್ಟು ಕೆಳಗೆ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಇರುವುದೆ ? ಹಿಂದೂ, ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಎಂಬ ಭೇದಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೆ ? ಕಾಶ್ಮೀರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದೇನು ? ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿನವರು, ಡೆಮೋಕ್ರೇಟಿಕ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿನವರು, ಪ್ಲೆಬಿಸೈಟ್ ಫ್ರಂಟಿನವರು, ಪ್ರಜಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು—ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸೀಖ್, ಹಿಂದೂ, ಶಿಯಾ, ಸುನ್ನಿಗಳೂ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು. ಪಂಡಿತರುಗಳೂ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೃದಯ ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಪಕ್ಷವೂ ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವುದೇ ಇಂದಿನ ಲಕ್ಷಣ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಷವನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದೇ ಕೆಲಸ. ಮಂದಿ ಎರಡೂ ಪಕ್ಷದವರ 'ನಿಂದೆ' ಕೇಳಿ ಉಭಯರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೇಕೆ ?

ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ 'ಸಮಸ್ಯೆ' ಇದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡಿದರೆ, ನಮಗೆ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು "ವಿನ್ಯಾ, ಭೂತ ಎಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಕಾಣಿಸುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ಕಂದೀಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಆಗ ನಿನಗ ಭೂತಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮರವೋ, ಕೊಂಬೆಯೋ ಕಾಣುವುದು. ಆದಕಾರಣ ಭೂತಕ್ಕೆಹೆದರಬೇಡ." ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಈ ಪಾಠ ಕಲಿತ ನಾನು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಂದೀಲು ಹಿಡಿದು ನೋಡತೊಡಗಿದೆ. ಜಮ್ಮೂದಲ್ಲಿ, ಬಾಟಾಮುಲ್ಲಾದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ

ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದೆ. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರುಷದ ಅಂಧಕಾರವೇ ಇರಲೊಲ್ಲದೇಕೆ? ಕಂದೀಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು—ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾರ ಮಾಯವಾಗುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಬೆಳಕು ತಕ್ಕೊಂಡು ನೋಡಹತ್ತಿದರೆ, ಸಮಸ್ಯೆ ಓಟ ಕೀಳುವುದು. ಆದರೂ ಮಂದಿ "ಹಾಗಲ್ರಿ! ಇಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇದ್ದೇ ಇವೆ." ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. 'ಇದ್ದರೆ ನೀವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ'ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವು.

ಇಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹೃದಯ, ದೊಡ್ಡ ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳಿಗೆ 'ಢಿಕ್ಕಿ' ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ಮಸ್ತಿಷ್ಕ', ಹೃದಯ ಎರಡೂ ಸಣ್ಣವಾಗಿದ್ದವು. ಈಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಹೇಗೋ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಸಂಕುಚಿತವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿರಲಿ, ಅವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಈ ಹತ್ತು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಗೆಹರಿಸಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಷ್ಟು? ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಷ್ಟು? ಹಳೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿವೆ; ಜತೆಗೆ ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಕೊರಿಯಾ, ಇರಾಕ್, ಈಜಿಪ್ಟ್, ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕೆ, ಮೊರಾಕೋ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಈಗ 'ಟಿಬೆಟ್' ಸಮಸ್ಯೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅತ್ತ ವಿಪುಲ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಚರ್ಚೆ ಅನಂತಕಾಲದವರೆಗೆ ನಡೆದೀತು. ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ರಾಜಕಾರಣದಿಂದ ಪರಿಹಾರವಾಗುವದು. ರಾಜನೀತಿಯಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಗೆಹರಿಯುವ ಕಾಲ ಹೋಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಕತ್ತಿ–ಕಠಾರಿಗಳ ಕಾಳಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇಂದು ಅಣು ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಯುದ್ಧ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನಂಬದ ರಾಜ ನೀತಿಯಿಂದ ಆಗುವುದೇನು? ಅಂತಲೆ ಕಾಶ್ಮೀರಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ— "ಕಾಶ್ಮೀರದ ಸಮಸ್ಯೆ ರಾಜನೀತಿಯಿಂದ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯಿಂದಲೇ ಬಗೆಹರಿಯುವುದು."

ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದೇನು? ಗುರು ನಾನಕ್, ಗುರು ಗೋವಿಂದ ಸಿಂಹರು ಕಟ್ಟಿದ ಬಲಯುತ—ಕೋಮು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿದೆ. ಗುರುದ್ವಾರ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಗಳ. ಆದರಲ್ಲೂ ರಾಜನೀತಿಯ, ಅಲ್ಪಮತ–ಬಹುಮತದ ಮಾತು.

ಧರ್ಮದ ಜಗಳದಲ್ಲೂ ರಾಜನೀತಿಯ ಪ್ರವೇಶ!

ಒಬ್ಬ ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ತರರು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಂದು ಲೆ
ಮಾಡಲು ಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ಅದನ್ನು ೨೫ ಹುಡುಗರು ತಪ್ಪು
ಮಾಡಿದರು. ಒಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ. ಆ
ವಿನೋದಪ್ರಿಯನಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ಎದ್ದು ನಿಂ
"ಏನು ಸರ್! ಒಬ್ಬನ ಮಾತೇ ಸರಿ; ಉಳಿದ ೨೫ ಮಂದಿ
ಮಾತು ತಪ್ಪು ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ?"— ಎಂದು ಕೇಳಿದನಂ
ಆ ಮಾತು ಅಲ್ಪಮತ, ಬಹುಮತದ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಯ
ತ್ತದೆ. ಧರ್ಮದ ಜಗಳದಲ್ಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುವುದಿ
ಧರ್ಮದ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ರಾಜನೀತಿಯು ಪ್ರವೇಶವಾದರಂತ
ಜನರ ತಲೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಡುತ್ತದೆ. ಸೀಖ ಸಹೋದರರಿ
ನಾನು ಹೇಳಿದೆ; "ನೀವು ಗುರುದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾ
ಚಪ್ಪಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಒಳಗೆ ಹೋಗುವಿರಲ್ಲವೆ
ಹಾಗೆಯೇ ಗುರುದ್ವಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನೀತಿಯ ಚಪ್ಪ
ಯನ್ನು ಹೊರಗೇ ಬಿಡಿ." ಈ ರಾಜನೀತಿ ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿ
ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಜಗಳವೇ. ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡ
ಈ ರಾಜನೀತಿ, ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಾಳಲಾರದು. ಅಂತ
ಇದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಲೋಕನೀತಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಗಬೇಕೆನ್ನು

ಶಕ್ತಿಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಢಿಕ್ಕಿಯಾದಾಗ ಬುದ್ಧಿ—ಹೃದಯ
ಗಳಿಗೆ ತಿಕ್ಕಾಟವಾಗುವುದು ದೊಡ್ಡ ಬುದ್ಧಿ; ಸಣ್ಣ ಹೃದಯ
ಗಳಿಗೆ ಢಿಕ್ಕಿ! ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಕೊ
ಡರೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ–ಸಮಾಧಾನ ನೆಲೆಸುವುದು. ಜ
ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮುಖ್ಯವಾ
ವಿಷಯ. ಇಂದು ಆಗುವುದೇನು? ಸೇವೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಂದ
ಐದು ವರುಷಗಳ ವರೆಗೆ ನಾವೇ ಚುನಾಯಿಸಿರುವ ಸರಕಾ
ವನ್ನು ನಡೆಸುವ ನೌಕರರ ನೌಕರರ ನೌಕರರ ನೌಕರ
(ಪೋಲೀಸರು) ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಜನ ಗಾಬರಿಯಾ
ತ್ತಾರೆ! ಇದು ಕೇವಲ ಕಾಶ್ಮೀರದ ಮಾತಲ್ಲ; ಭಾರ
ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲೂ ಹೀಗೆಯೇ.

ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ್ದು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ! ಅಲ್ಲಿ ಅಯೂಬ
ಖಾನ್ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಪ್ಪಿಗೂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ಶಿ
ಕೊಡುತ್ತಾನಂತೆ! ಹೀಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷದ ಪ್ರೇಮ ಅ
ನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೋ? ಆತ ರಾಮಾಯಣದ ಭಕ್ತನೇನೋ
ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರು
ವನವಾಸ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಈ ಆಯೂಬ್ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಿಗ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ! ಇದರ ಪರಿಣಾ

ಾಗಿ ಆತನ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ದಿನದಿಂದಲೇ ಪಾಕಿ ತ್ತಾನದ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಕಾರ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಬೀಗ ತ್ತು !

ಯಾರನ್ನೂ ಟೀಕಿಸುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ನನಗೆ ಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಪ್ರೇಮವೇ ಇದೆ. ಜನ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿತು ಂಡು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ; ತಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಲ್ಲಲಿ— ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಜನೀತಿಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜನಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ಲೋಕಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಸರ್ವೋದಯದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ರಾಜನೀತಿಗೆ ಬದಲು ಲೋಕನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು.

ಯತ್ನ

ಕಾರ್ಯವೆಸಗುವ ನಿನಗೆ
ಜಯದ ಚಿಂತೇಕೆ?
ಜಯವನೆಣಿಸುವ ನಿನಗೆ
ಸೋಲಿನ ಶಂಕೇಕೆ ?
ಜಯವಾಗಲಿ ನಿನಗೆ
ಆಗದಿರಲೇನಂತೆ?
ಸೋಲನಪ್ಪಿದ ನಿನಗೆ
ಇಷ್ಟು ವ್ಯಸನೇಕೆ?
ಸೋಲಬಯಸದ ನೀನು
ಉಪ್ಪನರಿತಿಲ್ಲವೇ?
"ಯತ್ನ-ಯತ್ನವಿರಬೇಕು"
ಎನ್ನುವವರಿಲ್ಲವೇ?
ಚಿಂತೆ ಚಿತೆಯನು ಬಿಟ್ಟು
ಬದುಕಲಾರೆಯಾ ನೀನು ?
ಯತ್ನ ಕುದುರೆಯ ಬಿಟ್ಟು
ಬದುಕಲಾರೆಯಾ ನೀನು !

—ರಾಮದಾಸ.

ತಂಗಿಯರೆ ಕೇಳುವಿರಾ ನನ್ನದಿಷ್ಟು ಕಥೆ !

ಬರೆದವಳು— **ಸತ್ಯವಾದಿನಿ**

೧ನೇ ಪ್ರಕರಣ. ಬಾಲ್ಯ.

ತಂಗಿಯರೆ ಕಥೆಯಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಕಟ್ಟು ಕಥೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ತಾವು ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಓದುತ್ತ ಮುಂದೆ ಬರುವಿರಿ. ಇದೇನು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆ ಎಲ್ಲ! ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳಂತೆ ಮನರಂಜನಕ್ಕಾಗಿ ಓದಿ ಬೀಸಾಡಿದರಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ಕಟ್ಟು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ನಾವು ಓದುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾತ್ರಗಳ ಸುಖದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಅವರ ಸುಖದುಃಖಗಳು ನಾವೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅಳುತ್ತೇವೆ! ನಗುತ್ತೇವೆ! ಗಂಭೀರವಾಗುತ್ತೇವೆ! ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ! ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ! ತಿಳಿಯದೆ ಒಳಿತ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ। ಮರಳಿ ಇದೇನು ಕಥೆ! ಇದರಿಂದ ನಮಗೇನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಉದಾಸೀನತೆಯಿಂದ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ! ಆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಏನೋ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ! ಆದರೆ ನನ್ನ ಕಥೆಯು ಅಂತಹದಲ್ಲ. ಇದು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಜೀವನದ ಕಥೆ! ಇದರೊಳಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಜವಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಂತೆ ನೀವಾದರು ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಯಬಹುದು. ನಿಮಗೆ ಇದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಬಹುದು. ವ್ಯವಹಾರದೊಳಗಿನ ಹೇಚು ಪೇಚುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದು. ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಬಾಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇತರರು ಮತ್ತು ನಾವೆ ಕಾರಣಗಳು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬಹುದು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೆ ಮಾದರಿ ಇದ್ದರು ಕೂಡ ಗಂಡಸರ ಜೀವನವು ಸಹ್ಯ ಹೇಗಾಗಿದೆ, ಹೆಂಗಸರದು ಅಸಹ್ಯ ಹೇಗಾಗಿದೆ ಗೊತ್ತಾಗಬಹುದು. ಎಲ್ಲರೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಲೌಕಿಕ ಮಾರ್ಗಗಳು, ನೀತಿ ಪಾಠಗಳು ಒಂದೆ ಮಾದರಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ರೂಢಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಜ್ಞಾನಬಲ, ಆರ್ಥಿಕ ಬಲ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಗೆ, ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡುವ ನೀತಿ, ವರೆಗಲ್ಲು ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಇಬ್ಬರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಜಗಜದಷ್ಟು ಅಂತರ ಬಿದ್ದದೆ. ಆರಿಸುವ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಒಂದೆ ಮಾದರಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒತ್ತಾಯದ ಮೂಲಕ ಗಂಡಸು ಗಳಿಸಿ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂಬಾರಿ ಹಾಕಿ ಮೆರೆಯಬಹುದು ಆದರೆ ಹೆಂಗಸು, ಗಂಡಸು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು ಅಧೋಗತಿ ಹೊಂದಿ ರವರವ ನರಕ ಅನುಭವಿಸುವಳು. ಇದು ಹೇಗೆ! ಇದರ ಮರ್ಮವೇನು! ನಾವು ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುವದು! ಇದು ತಮಗೆ ನನ್ನ ಜನ್ಮದ ಕಥೆಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗಬಹುದು! ನಾನೇನು ಯಾವ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ! ಆದರೆ ಈ ಲೌಕಿಕದೊಳಗೆ ಹೇಗೆ ಬಾಳಬೇಕು! ಹೇಗೆ ಬಾಳಿದರೆ ಆಯುಷ್ಯವು ಸಹ್ಯವಾಗುವದು! ನಾಲ್ಕು ಲೋಕಾಚಾರದ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಸಹ್ಯವಾಗಿ ಕಳಿಯಲು ಬರುತ್ತದೆ! ಇದೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದುರ್ಮರಣಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನನ್ನ ಸತ್ಯಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿ ನನ್ನ ತಪ್ಪು ತಡೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇನ್ನಷ್ಟು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವೆನು. ಈವಾಗ ನನಗೆ ೫೦ ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದರು ಇನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲು ನನಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಮುರಗಿ ಓದಬೇಕು, ಯಾವ ಮಾದರಿ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಮತ್ತು ಡಾಂಭಿಕತನಕ್ಕೊಳಪಡದೆ ಇದರೊಳಗಿನ ಅಸಹ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಮೂಗು ಮುರಿದು ಗೊಡ್ಡ ಮಡಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ತಾವು ಹಾಳಾಗಬಾರದು. ಮಿಕ್ಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಬಾರದು. ಮತ್ತು ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ನಾವೆಲ್ಲರು ಒಂದಾಗಿ ನಿಜಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬೈಲಿಗಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಲೌಕಿಕ ಉದ್ಧಾರ ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆಮೇಲೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸೋಣ, ಲೌಕಿಕ ಉದ್ಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಉದ್ಧಾರ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ನೀವು ನಿರಭಿಮಾನದಿಂದ, ನಿರಹಂಕಾರದಿಂದ, ಪೂರ್ವ ದೂಷಿತ ಗ್ರಹವನ್ನು ತಾಳದೆ ಶಾಂತ ಮನಸಿನಿಂದ, ವಿಮರ್ಶಕವಾಗಿ ಓದಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವದು. ನಾನೊರ್ವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳು. ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಾನು ೧೦-೧೨ ವರ್ಷದವಳಿರುವಾಗಲೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ತೀರಿಕೊಂಡಳು. ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಕುಡಕ. ನಾವು ನಾಲ್ಕೈದು ಮಂದಿ ಅಕ್ಕತಂಗಿ ತಮ್ಮಂದಿರು. ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವದೆ ಕಷ್ಟ. ನನ್ನ ಜಾತಿ ಭಾವಸಾಗರ ಕ್ಷತ್ರಿಯ. ನಾನು ಜಾತಿ ಹೇಳಿದೆನೆಂದು ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಜನರು ಜಾತಿಗೆ ಕಲಂಕ ಹಚ್ಚಿದಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಿಟ್ಟಾಗಬಾರದು. ಎಲ್ಲ ಜಾತಿ ಪಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಂಗತಿಗಳು ನಡಿದೆ ಇವೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜಾತಿ ಪಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಡಿ ಸಮಾಜದ ರಚನೆಗೆ ಸಂಭವಿಸಿರುವದು. ಅದರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಾಟಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು ಅದರಲ್ಲಿ ಎಡರುತೊಡರುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂಬುದೆ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಭಾವಸಾಗರ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು ಚಲುವೆಯರು ಆಕರ್ಷಕರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ನಾನೇನು ಅಷ್ಟು ಚಲುವೆ ಇರದಿದ್ದರು ಆಕರ್ಷಿಕಳಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೆ ಆಟುಪಾಟುಗಳಿಂದ ಹಾವಭಾವಗಳಿಂದ ಒನಪು ವಯ್ಯಾರಗಳಿಂದ, ಮಾತುಗಾರಿಕೆ, ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದರಿಂದಲೇನೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬರಬಾರದಂಥ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಒದಗಿದವು. ಈ ನನ್ನ ಸ್ವೈರ ಪ್ರಚಾರ ವಿಹಾರಗಳಿಂದ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ತಮ್ಮ ಆಪ್ತರಲ್ಲಿಯೆ ಒಬ್ಬ ಪೆದ್ದನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ನನ್ನ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರು. ನನ್ನಂಥ ಆಕರ್ಷಕಳು ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಯವಳಿಗೆ ಇದೆಂದಾದರು ಸರಿಹೋದೀತೆ. ನನ್ನನ್ನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಂಬರು ಯಾವಾಗಲು ಒಂದನೇದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ, ಶಿಕ್ಷಕಶಿಕ್ಷಕಿಯರು, ಎಡಬಲಕಿನವರು ಊರ ಪ್ರಮುಖರು, ಶಾಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೊಗಳುವವರೆ! ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪಡಿಸುವವರೆ! ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿರಕ್ಷರಕುಕ್ಷಿಯಾದ ಪೆದ್ದು ಗಂಡನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿರುವದು ಸಾಧ್ಯವೆ ಮೊದಲೆ ಕುಡಕ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾದ ಗಂಡನು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ತಾಳಹತ್ತಿದನು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಅವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಕೊಡಲು ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಥನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇಹದಿಂದ ಸುದೃಢನಿಲ್ಲದ ಮನಸಿನಿಂದ ಹೇಡಿಯಾದ ಲೌಕಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕ್ಷುದ್ರನಾದ ನನ್ನ ಗಂಡನು ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಅಪಪ್ರಚಾರ, ಮುಂದೆ ಇದ್ದಾಗ ಲಾಚಾರ ಹೀಗೆ ಆಯುಷ್ಯ ಕಳೆಯುತ್ತ ಸಣ್ಣಾಗಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ವಿವಿಧ ತೆರನಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸತತ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಎರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷಮತೆ ಮತಭೇದಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಎರಡು ಜೀವಗಳುಆತ್ಮೈಕ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಈ ಕಷ್ಟಮಯ ಪ್ರಪಂಚನಂದನವನವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮಯವಾಗಲೆಂದು ಸಮಾನಶೀಲರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಬೀಳಹತ್ತಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವೆಂದು ಬಹಿರಂಗ ವಾತಾವರಣ ಮೋಹಕ್ಕೆ ತಡೆ ಆಗಲೆಂದು ಹೆಂಗಸರ ಮೇಲೆ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹೇರಹತ್ತಿದರು. ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಗೋಷೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪಾವಿತ್ರ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಹಂಬಲವು ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರ ಪೌರುಷವೆಂದರೆ ಹೊರಗೆ ಏನು ಪರಾಕ್ರಮ ಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಮನೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪೀಡಿಸುವದೆ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೆ ಮನಸ್ಸು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಪಂಚಾಮೃತವೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೇಗಾದರು ಸಂಸಾರ ರಥ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಿನೆದಿನೆ ಗಂಡನ ಸಲುವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕಾರ ಹುಟ್ಟಹತ್ತಿತು. ಕೂತರೆ ಕಾಟ ಎದ್ದರೆ ಕಾಟ ಹೀಗಾಗಿ ಜೀವವು ಬೇಸರಪಡಹತ್ತಿತು. ಎಲ್ಲವು ಅನುಕೂಲವಿದ್ದರೂ ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಯಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣಾಗಲಿ ಗಂಡಾಗಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಅವಶ್ಯಕ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಹರೆದೊಗೆಯಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿರುದ್ಧ, ವಿಷಮ ಸ್ವಭಾವದ, ಹೇಸಿ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ ಗಂಡನ ಕೂಡ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇದ್ದು ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತಾ ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಎತ್ತ! ಎಲ್ಲ ಕುಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ ಒಳ್ಳೆ ಲೌಕಿಕಕ್ಕೆ ಬೇಕಾ

ಗುವ ಒಳ್ಳೆ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸಲು ಜ್ಞಾನಬಲ ಎಲ್ಲಿ! ಅನುಕೂಲ ವಾತಾವರಣವೆಲ್ಲಿ! ಇದು ನನ್ನೊಬ್ಬಳದೆ ಪಾಡಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೋಟ್ಯಾವಧಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿ ಇದು. ಲಗ್ನದ ಪವಿತ್ರ ಗುರಿ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಉಳಿದು ತಾಯಿತಂದೆಗಳು, ಪಾಲಕರು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ರೋಗಿ, ದುಷ್ಟ ಸ್ವಭಾವದವರು, ಕುರೂಪಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಗಳಿನ ಪ್ರೇಮದ ನಿಮಿತ್ತ ಮನೆ ಅಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಸಿಕ್ಕಸಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಗಳ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುವದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕೆ! ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿದ್ದದ್ದು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗುವದು. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ವಚನ ಪಾಲಿಸುವದು, ಮೊದಲು ನಡೆದಂತೆ ನಡೆಯುವದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕೂಡ ಹೋರಾಡಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವದೆಷ್ಟು ಬಿಗಿ ಇದೆ, ಇದು ಅನುಭವಿಸದವರೇ ಬಲ್ಲರೂ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳುವದು ಸುಲಭ ಆದರೆ ಆಚರಿಸುವದೆಷ್ಟು ಬಿಗಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆ ಕುಡುಕ ಸಾಲಗಾರ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಉಡಾಳರು. ವಯಸ್ಸು ಚಿಕ್ಕದು ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ನೀವೇ ಹೇಳಿ, ಇಂಥ ಗಂಡನೊಡನೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವದು ಕಷ್ಟ. ಮುಂದೆ ಇಡಿ ಆಯುಷ್ಯವು ಹಾಳಾಗುವಕಿಂತ ಮಗಳು ಕಲಿಯಲೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಹತ್ತಿದರು. ಬುದ್ಧಿಯು ಚುರುಕ, ನಿರಾಲಸ್ಯ ಸ್ವಭಾವವು, ಜಾಣತನದ ನಿಮಿತ್ತ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದನೆ ನಂಬರು ಪಡೆಯುತ್ತ ಹೋದಂತ ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು, ಶಾಳಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಊರ ಪ್ರಮುಖರು ಶಾಲೆಯ ಉತ್ಸವಾದಿ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿಯು ನನ್ನ ಆಟಪಾಟ ಸಂಘಟನಾ ಚಾತುರ್ಯ, ಹಾವಭಾವಗಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನ ಕೊಡುತ್ತಿರುವರು. ಮೆಚ್ಚುಗಳಿಂದ ನೋಹಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಸರಳ ನಂಬಿಗೆ ಮಂದಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಹಾವಭಾವಗಳಿಂದ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ಮನೆಯೊಳಗಿನ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಬೆಂದು ಬೇಸತ್ತು ಬೇಜಾರಗೊಂಡ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನದಿಂದ ಇಮ್ಮಡಿ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರಾದರು ಹೊಗಳಿದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವರ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಷ್ಟು ಮನಸು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಯಿಂದ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳುವಂಥ ಅನುಭವಿಕರು ನನ್ನ ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ, ನಂಬಿಗೆಯ, ಶ್ರದ್ಧೆಯ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ ನಾನು ಒಂದೊಂದು ಸಿಹಿ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸಿಹಿ ಮಾತಾಡುವವರು ತಿಂಡಿ ತಿನಸು ಕೊಡುವವರು, ನನ್ನ ರೂಪ, ಆಕರ್ಷಕತೆಯನ್ನು ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಹೊಗಳುವವರು ನನಗೆ ದೇವರ ಸಮಾನರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಡುಪು ತೊಡಪು ಶೃಂಗಾರದ ಮೋಹವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ನಡೆಯಿತು ಇಂಥ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು, ಗುರುಹಿರಿಯರು, ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ದಾಂಬಿಕತನದಿಂದ ದೂಷಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವವರು ಸಿಗುವದು ಬಲು ಕಷ್ಟ. ಹೀಗಾಗಿ ನನಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವದರಕಿಂತ ಮನೆ ಹೊರಗೆ ಗೆಳತಿ ಗೆಳೆಯರ ಕೂಡ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ವಿಹರಿಸುವದು ಸೇರುತ್ತಿತ್ತು. ತರುಣರ ಕೂಡ ಅವರ ಮರಳು ಮಾತಿಗೆ, ವಚನಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಚೆಲ್ಲಾಟ ನಡೆಸಿದೆನು. ಊರ ಪ್ರಮುಖರೆಂದು ಮೆರೆಯುವ ಓರ್ವ ಸೇಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಗಂಟು ಬಿದ್ದರು. ಸವಿ ಸವಿ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಪೆದ್ದ ಗಂಡನಿಗೇಕೆ ಹೆದರುತ್ತಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಂದೋಬಸ್ತ ಮಾಡಿಬಿಡುವೆನು. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವೆನೆಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೃತ್ರಿಮ ಹಾಗು ಬೇಕಾಯಿದೇಶೀರವಾಗಿ ಮುನಸಿಪಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲು ಆಳುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದನು. ತಾನೆ ಸಂರಕ್ಷಕನಂತೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಉಪಕಾರ ಕರ್ತನಾದನು. ಹೀಗೆ ದಿನಗಳು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಊರಲ್ಲಿ ಬೊಬ್ಬಾಟವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೆಂಡಿರುಮಕ್ಕಳು ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ಕಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಹೋಗುವದೊ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆಅವನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಹತ್ತಿದನು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಗಂಡನ ಕಾಟವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನೆ ವಾತಾವರಣವು ಹೆಚ್ಚು ಹದಗೆಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತು ಮಾತಿನ ಮಲ್ಲ, ಹೊಣೆಗೇಡಿ ಮನೆಮಾರುಗಳ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದ ಸಾಹಸಿ ಚಲುವನಾದ ತರುಣ ಮೋಟಾರ ಡ್ರಾಯವ್ಹರನೊಬ್ಬಗಂಟು ಬಿದ್ದು ಮೋಹಕ ಹಾಗು ಆಕರ್ಷಕ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮರಳು ಮಾಡಿ ಮೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಇದರಿಂದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲಿನ ಕುತ್ತುದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಹಂಚಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇವಳು ಸಿಕ್ಕವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಹಾಳಾಗುವಳು. ಇವಳನ್ನು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅವಳ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಉಸುರುಗರೆದನು.

[ಮುಂದೆ ಸಾಗುವದು.

ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದಿನ ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಕ

ಲೇ— ಶ್ರೀ. ಶ್ರೀ. ಸೀ. ಕಟ್ಟೀ ಗುರೂಜಿ, ಕೇಗಾಂವ ಸೊಲ್ಲಾಪೂರ.

ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಮೃದುವಾದುದೆಂಬುದು ಸರ್ವವಿಧಿತವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಧಾರವೀಯುವ ಸ್ತಂಭವು ದೃಢವೆನ್ನಿರಬೇಕೆಂಬುದು ವಿಚಾರಿಸತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ತೊಳೆದ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದೇ ತಿಳಿಯುವವು. ಅಂಥ ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದಾರಿ ದೀಪವು ಮಿಣುಕು ಮಿಣುಕಾಗಿ ಉಳಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಕತ್ತಲೆಯ ದಾರಿಯೇ ಭಾವೀಪೀಳಿಗೆಗಾದೀತು! ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ನಿರ್ಮಲ ಗಂಗೆ ಯಮುನೆಗಳ ಸಂಗಮವಾದರೆ ಭಾರತದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವದು. ಇಂದಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಪರಿಸರವು ಹಣದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಹಣದ ಕೊರತೆಗೀಡಾದ ಶಿಕ್ಷಕನು ದುರ್ಮುಖವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಹಣದ ಕೊರತೆಯು ಹಲವಾರು ಚಿಂತೆಗಳ ಸಂತೆಯನ್ನೇ ಶಿಕ್ಷಕನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಬ್ಬಿಸುವದು. ಆಗ ಅವನು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂತು? ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಕನ ಸಂಬಳದ ಅಂಕಿಯು ಬರಿಯದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. "ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಬಳವಿದೆ" ಎಂದುಕೊಂಡು ಜನರು ಅವನ ಕೂಡ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೆ ಉಳಿಸಿಲ್ಲ! ಹೀಗಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಗುರುವಾಗಬೇಕಾದವನು ಸಮಾಧಾನ ಭಾವ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂಯಮಶಕ್ತಿ ಕಠಿಣವಿದೆ!

ಇಂಥ ಭೀಕರ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಲಾರವು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಪ್ರೇಮ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದಂತಾಗುವದು. ಗುರುಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಮಕ್ಕಳು ನಗುತ್ತ ಸುತ್ತುವರಿಯಬೇಕು. ಅವರ ಮಾತಿನ ಶಬ್ದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸತನ ರಸಮಯವಾಗಿ ಕಂಡು ಕೀಳುಕೃತಿಗೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ನಿಲುಕದ ವಿಷಯ ನಿಲುಕಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಿಲುಕಿಸುವವನು ನೆಲುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರಲೇಬೇಕಲ್ಲವೆ? ನೆಲುವನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಬೇಕು—ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ನಿಲುಕಿಸಬೇಕೆಂದು, ಮನೆಗಲಿವು (ಶಿಕವಣಿ) ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಿರಿವಂತರ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವು ಬಂಧಿತವಾಗುವದು. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜನರು ಹಾನಿಗೀಡಾಗುವರು. "ಗುರುಗಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವದಿಲ್ಲ!" ಎಂಬ ಆರೋಪಕ್ಕೆ ಗುರುವು ಗುರಿಯಾಗುವನು. ವರ್ತಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಲಿಕೆಯು ಪಥವೇ ಸಿರಿವಂತರಲ್ಲಿ ರೂಢವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಉಳಿದವರ ಅನಾದರಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾಗುವನು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕನಿಂದ ಹಣ ಹೀರುವದನ್ನೇ ಸಮಾಜವು ಬಯಸುತ್ತಿದೆ.

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವಾಗತಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದುವಿಧದಪೂಜ್ಯ ಭಾವನೆಯು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿಯೇ ಬೇರುವಂತೆನಿಸಿ ಅದೇ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೆರೆತು ವಿಷಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವಂತೆ ವಾತಾವರಣವಾಗಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕನು ಮನಃಕಲಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳು ನಟನೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕೃತ್ರಿಮ ತೋರುವವು, ಕೃತ್ರಿಮ ಕಲಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಶೂನ್ಯ ಫಲವೆ ಪದರಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದು! ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸತಕ್ಕ ನಿಯಮಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಐಕ್ಯೇಶ್ವರ ಆದರ ಭಾವ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವಂತಹದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯೂ ಆದರತೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವದು. ಯಾವನ ಅಂತಃಕರುಣವು ನೊಂದಿದೆಯೋ ಅವನು ದೇವರಲ್ಲಿಯೂ ಮುನಿದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆದರತೆ, ದೇವಭಾವ ದೇಶಪ್ರೇಮಗಳೆಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ಹೀಗಾಗಿ ನಾಸ್ತಿಕವಾದ ಬೆಳೆಯುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕನೆಂದರೆ "ನೌಕರಿ ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಳು" ಎಂಬದು ಈಗಿನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ

ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. ಅವನ ಕೂಡ ಉಳಿದ ನೌಕರರಕಿಂತಲೂ ಜನರು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಹಾರವು ಬಿಗಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಕನ ಬಗ್ಗೆ ಅನಾದರ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣುವದು. ಎಷ್ಟೋ ವರುಷ ದುಡಿದು ಅನುಭವಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಕನ ಮೇಲೆ ಅನಾನುಭವಿ ಪದವೀಧರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸು ಅವರಲ್ಲಿ ವಾಗ್ಯುದ್ಧಗಳು ಜರುಗಿ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಈಡು ಮಾಡುವದೂ ಉಂಟು. ಶಿಕ್ಷಕನ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯೆ ವಿಚಿತ್ರ ಪದ್ಧತಿಯದ್ದಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಗೆ ಸಮಾಜದಿಂದ ಆದರ ಭಾವ ಪಡೆಯುವದು ಹೇಗೆ? ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಬೇಕು. ಊರವರೆದುರು ಮಕ್ಕಳೆದುರು ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನೀರಿಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಅಧಿಕಾರ ಬೆಳೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನೋಭಾವದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿರುವರು. ಇದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಮಾನವಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಕನಿಂದ ಆದರ ಭಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸ್ಪ್ರಿಂಗ ಸಡಿಲವಾಗುವದು. ಸಮಾಜ ಗುರುವಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವವರು ಜಗತ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಯ ಆತ್ಮಗುರು ಸ್ಥಾನ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಅವರೆ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಮುಂತಾದವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುರುಸ್ಥಾನವೇ ಇರಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆಯಾಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗುವದು. ಆಂಗ್ಲ ಛಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಶಿಕ್ಷಣವು ಧೇಮ್ಯಋಷಿಯಕಾಲವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವದೆಂತು? ಆ ಕಾಲದ ಧ್ಯೇಯ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಈಗಲೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಆಗಿನ ಜನಮನವು ಬೇರೆ ವರ್ತಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ವಿಜ್ಞಾನದ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನ ಪರಿಸರ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದುತ್ತಲೆ ಇರಬೇಕಾಗುವದು. ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ವಿಧಿ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ! ಸಂಬಳದ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೇರೆ, ಸಹಿ ಹಾಕಿದ ನಂತರ ಪಡೆಯುವ ಹಣವೇ ಬೇರೆ. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಕಾರಣ. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಲಯನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ವೆಚ್ಚವೆ ಬೆಳೆಯುವದು! ಈ ಕಾಲ ಮಾಡುವ ರೀತಿಗಳು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉಳಿದ ಖಾತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಳಿನಿಂದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭದ ವರೆಗೆ ಕೈಗೆ ಮೇಲೆ ದೊರೆಯುವ ಹಣವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸರಾಸರಿ ತಮ್ಮ ಸಂಬಳದಷ್ಟು ಹೊರ ಹಣ ಜಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಆಸೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡದ ಶಿಕ್ಷಕನು ಮನೆಗಲಿವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವೇನಲ್ಲ! ಆದರೆ ಸುಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದರೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಕಾಯಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಸಹ ನಿಸ್ವಾರ್ಥಭಾವಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾರತವು ಒಂದು ಕುಟುಂಬವೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರವೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಅಡಚಣಿಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಆಳಿಲು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣವು ಇಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ವಯಸ್ಸಿಗನುಸರಿಸಿ ಉದ್ಯೋಗ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಕೂಲಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಶಾಲೆಯಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಪನ್ನ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಸಂಬಳವು ಆ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಲಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವರು. ಅದೇ ಕೂಲಿಯು ಸಾಲೆಗೆ ಬಂದರೆ ಪದರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ವಿದ್ಯೆಯೂ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಪಾಲಕರಿಗೂ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಲುವಾಗಿ ಅನ್ನಿಸದಂತೆ ಅವರಿಂದ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಸುವದು ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶಾಲೆಬಿಟ್ಟ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗೆಯರು ಕೂಲಿ ಮಾಡಲು ಹೇಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶದತ್ತ ಸಾಗಬೇಕಾಗವಂತೆ ಮಕ್ಕಳ ತರಬೇತಿಯಾಗಬೇಕು.

ನಿರ್ಮಲ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಮುದ್ದು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಮರೆತು ಕಲಿಸುವದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂದು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅನಾನುಕೂಲವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮಾನಸಿಕ ದೃಢತೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಲಮಾನಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಹೊಂದಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇಶವು ನಮ್ಮದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬಡತನ ಹೆರವರಿಗೆ ಹೇಳುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅದರ ನಿವಾರಣೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನಃ ಸಂಯಮನ ಮಾಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಳ್ಗೆಗೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ಭಾವೀ ಪೀಳಿಗೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಖಮಯ ಮಾಡಬೇಕು ಮಕ್ಕಳೆದುರು ಸಂತೋಷ ಅಭಿಮಾನಭರಿತ, ಸುಕೃತನಿಷ್ಠೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕನು ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಓ ! ದೇವಿ ಯಿವಳು

ಓಹ್ ! ಆರಾಧಿತೆಯು ಚಿರತಪಸ್ವಿನಿಯು ! ಮುಗ್ಧ ಸುಂದರೆ
ಅತಿಸ್ಮಿತವದನೆ ಶಾಂತ ಸರಸಿ ಧೀರ ಸೌಂದರ್ಯ ದೋರೆ
ಮಂದ ಸ್ಮಿತದೊಲು ಮುಂದಗಮನೆ ಕತ್ತು ತಿರುಗಿಸುತಿರೆ
ಹುದುಗಿಟ್ಟು ಬಾನದಲಿ ವೈಮರೆತು ಕಾರ್ಮೋಡ ಸರಿದ ರವಿಯಂತಿರೆ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಮುಗಿಲ ತುಂಡುಗಳು ತುಂತುರಗಳಿಲ್ಲದಂತಾಗಿರೆ
ನೇಸರಿನ ಪಡುವ ದೇಗುಲದೆಡೆಯು ಸುಧೀರ ಸುಂದರತೆ
ಕವಿ ಅದನೆ ಕುಡಿ ಕುಡಿದು; ಮನವು ತಣಿಯದತಲ್ಲೀನತೆ
ಮಿಡುಕದೊಸೆಯದೆ ಶಾಂತಭಾವವನು ಜಗಕೆಲ್ಲ ತೋರುವೆ
ದೇವ ದೇವನು ಮನೋ ಮಂದಿರದಲಿರು ಸಿರುವ ದಿವ್ಯ ಬಾವವೆನುತೆ
ಗಗನ ಪರಿವಾಣವನು ಪಿಡಿದು ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನೋಕುಳಿ ಯರಚುತ
ಲಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವಳೊ ದಿನಮಣಿಯ ಸೊಡರಿ(ಟ್ಟು)ಡುತ
ಕನ್ನಡ ದೇವಿ! ವಿದ್ಯುತ್ ! ಸಂಚರಿಪ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲಭಿನಯಿಸುತ
ಪ್ರಕೃತಿ ದೇವಿ ಬಾನೆಲ್ಲ ಕೆಂಪಿನಿಂ ಅದೆಂಥ ಚೆಲುವುಯೆನುತ
ರವಿದೇವ ಬಲ್ಲನೆ? ಕವಿ ಬಲ್ಲ ನಿಜ, ಕೆಂಪಿನಿಂಗಿತವಾಸ್ವಾಧಿತ
ನಲ್ಲನೊಲುಮೆಯು ಬರವ ಬಯಸುತ್ತ ಬೆಡಗಾತಿ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಬುತ
ಮನದನ್ನನ ಬರುವಿಕೆಯ ನೀಕ್ಷಿಸುತ ನಡುವೆಣ್
ಸಿಂಗಾರವಾಗಿಹಳು ಆನಂದ ಲಹರಿಯಲಿ
ಆಡುತಾಡುತ ಸುಳಿದು ಬಹ ಮಂದ ಮಾರುತನ
ಕೂಡಾಡಿ ನಲಿಯುತಿದೆ ಸಂಪಿಗೆವನ ನೇರದಾರಿಯಲಿ
ಮನದ ಬಾವದಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿ, ಗಿಡದ ಕೊಂಬೆಯಲಿ
ನವವಧುವು ಮನದಂತೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ಮುದದಿಂದಲಿ
ನಸು ಬಿರಿಯಲೊಡರಿಸಿದ ಪಾರಿಜಾತದ ಮಂಗಳ
ಸೆರೆಯಿಂದ ಜಾರುತಾಡುತ ಬಂದು ಜಗವೆಲ್ಲ
ಪಸರಿಸುತ ಮತ್ತತೆಯ ನಿಮ್ಮಡಿಸಿ ಸುಖಕೆ ಸೊಗ-
ಸೀಯುತಿದೆ ಪರಿಮಳವು ಜಗವು ನೋಡುವೆನೆಂಬ
ತವಕದೌತ್ಸುಕ್ಯದಲಿ ನಸುನಗೆಯ ಬೀರುತಿದೆ
ಬಿರಿಯಲೆಳಸುವ ಮುಗುಳು, ಇರುಳು ದೇವಿಗೆ ದಾರಿ
ತೋರಲಿಕೆ ಪಿಡಿದ ಕೈದೀವಿಗೆಗಳೆಂಬಂತೆ
ಮಾರ್ಗಾಯಾಸವಿಲ್ಲದಾಗಿಸಲು ದೇವನೊಲುಮೆಯಂಬಂತೆ
ದಿನದಿನವು ಸಂಜೆ ಬರು—
ವುದು ಇಂತು; ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಬಗೆ ನೋಟವನು
ಬೀರುವುದು ಮರೆಸುವುದು ರಾಗಿಗಳ ಬೇರೊಂದು–
ನೃತ್ಯವನು ಹಾಗಲ್ಲ! ಭರತನಾಟ್ಯ ಸುಖವ, ಅದೊಂದು

—**ದೇವವ್ರತರಾಯ ಎಸ್. ಹೊಸಕೇರಿ.**

ನಮ್ಮ ಆಟಗಳು

ಲೇ— ಚಂಪಾ ಮಹಿಷಿ, ಧಾರವಾಡ.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಮನೆಗೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ನಡುಮನೆಯಿಂದ ಹಿತ್ತಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೊಮ್ಮಗಳಾದ ಲಲಿತಾ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳುವಳು.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಏನs ಲಲಿತಾ, ಇವತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಮೂಡತಾನೇನು ? ಎಂದೂ ಲಗೂ ಏಳುವದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಎಬ್ಬಿಸದೆ ಎದ್ದೀಯಲ್ಲ.

ಲಲಿತಾ— ಇಲ್ಲ ಅಜ್ಜೀ, ದಿನಾ ನಾ ಲಗು ಏಳುದಿಲ್ಲೇನು ? ನೀನು ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾ ಏಳತೀನಿ.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ನೀನು ಯಾರು ಎಬ್ಬಿಸದೆ ಏಳೋದು ವಾರದಾಗ ಒಂದು ದಿನ, ಅದೂ ಮಂಗಳವಾರ ಮುಂಜಾನೆ ಸಾಲೆ ಇದ್ದಾಗ. ಉಳಿದ ದಿವಸ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾರೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಮೇಲೆ " ಹುಂ " " ಇಲ್ಲಾ " ಅನ್ನುತ ೭॥ ಘಂಟೆಗೆ ಏಳೋದು.

ಲಲಿತಾ— ಯಾವಾಗಾದರೂ ನಾ ಲಗು ಏಳತೀನಿಲ್ಲೋ. ಒಂದೂ ದಿನ ಲಗು ಏಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವದಿಲ್ಲ ಅನ್ನಬೇಡ ನನಗ.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಅದಾತು, ಇವತ್ತ ಮಂಗಳವಾರ ಇಲ್ಲಾ. ಮುಂಜಾನೆ ಸಾಲೆ ಇಲ್ಲಾ. ಯಾರೂ ಎಬ್ಬಿಸಲಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತೇಕೆ ಲಗು ಎದ್ದಿ ? ನನಗೂ ದಿಗಿಲು ಬಿತ್ತು.

ಲಲಿತಾ— ಅಜ್ಜೀ, ಯಾರೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ನೀ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವಾಕಿ ನೋಡು. ನೀ ಹೇಳಿದ್ದು ಪೂರಾ ಸತ್ಯ ಅಜ್ಜೀ. ಈ ದಿನ ಆಟಗಳು ನಮ್ಮ ಸಾಲೆಯೊಳಗ ಅವೆ. ನಾನು ಲಗು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಈಗ ನನ್ನ ಗೆಳತೇರು ಬರತಾರ.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಅದೇನು ಆಟ ನಮ್ಮವ್ವ ಇವತ್ತಿಂಥ ಆಟ ಆಡತೀಯೆ. ದಿನದ ಹಾಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಾ ಊಟ ಮಾಡಿ ಸಾಲೆಗೆ ಹೋಗೋದು ಬಿಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪಗ ಗೊತ್ತಾದರ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡತಾರ.

ಲಲಿತಾ— ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತದ ಬಿಡು. ಅವರೆಂದೂ ಸಿಟ್ಟಗೇಳುವದಿಲ್ಲ.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಆಟದ ಸಲುವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನ ಸಾಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂಜಾನೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೂಡ್ರೋದು ನನಗಂತೂ ಸೇರುದಿಲ್ಲ. ಆದಿತ್ಯವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸೂಟಿ ಇರತದ. ಊಟ ಆದ ಮೇಲೆ ಹುಡಿಗೇರನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಪುಗಡಿ, ಜುಮ್ಮಾ, ಬೇಕಾದರ ಪಗಡಿ ಇಂತಹ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡು. ನಿನಗೆ "ಬೇಡಾ" ಅಂತ ಹೇಳಿದವರು ಯಾರು ?

ಲಲಿತಾ— ಅಜ್ಜೀ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನಗ ನಗಿ ಬರತದ ನೋಡು. ಮೊದಲಿನ ಕಾಲದ ಆಟ ಇಷ್ಟ ಅಲ್ಲ ಈಗ ನಾವು ಆಡೋದು. ಎಷ್ಟು ತರಹದ ಆಟ ಈಗ ನಾವು ಆಡತೇವಿ ಅನ್ನೋದು ನಿನಗ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಜೆ ಮುಂದ ನಾನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆಲ್ಲಾ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಅತ್ತಿಗೀಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ತಿಳೀತದ ನೋಡು. ಅವರ ತಂಗೆಂದಿರೂ ಎಲ್ಲಾ ತರದ ಆಟದಾಗ ಹೋಗಿರತಾರ. ನನ್ನ ಗೆಳತೇರೆಲ್ಲಾರು ಬಂದರು ನೋಡು.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಇವರೆಲ್ಲಾ ಎಂತಹ ಹುಡಿಗೆಯರ ಮೈತುಂಬ ಚೊಣ್ಣಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಸೆರಗು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಾರ. ಇವರ ವೇಷ ನೋಡಿದರ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳೊ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೋ ಯಾವದೂ ತಿಳಿಯೋ ಹಾಂಗಿಲ್ಲ.

ಲಲಿತಾ— ಇದಕ್ಕ ಪಂಜಾಬಿ ಡ್ರೆಸ ಅಂತಾರ. ಬೇಕಂತ ಆಟಕ್ಕಾಗಿ ಆದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಲಿಸಿದ್ದೇವಿ. ಈಗ ನಾನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳತೀನಿ ನೋಡು.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಈಗಿನ ಹುಡಿಗೆಯರಿಗೆ ಯಾವದೂ ಹೇಳೋಸೋವೀನ ಇಲ್ಲಾ. ನಾನಂತೂ ಆ ಸಾಲಿ ಎಂತದೊ

ನೋಡಿಲ್ಲ. ಮನಿಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ನಾರಿಗಿಯು ಹುಡಿಗಿಯರ ಜೋಡಿ ಅಣೆಕಲ್ಲು ಕುಂಟಲಪಿ ಚಾವಂಗದ ಆಟ ಇಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತು. ಏನು ಈಗಿನ ಯುಗಾ ಬಂತು ! ಇಂತಲ್ಲೆ ಹೋಗ ಬಾರದು. ಇಂತಹ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ ಹಾಕ್ಕೊಬಾರದು ಅಂತ ಹೇಳೊವರು ಯಾರಿಲ್ಲಾ ಇವರಿಗೆ.

ಲಲಿತಾ— ಅಜ್ಜೀ ಹೊತ್ತಾತು ಹೋಗತೀನಿ. ಸಂಜೆ ಮುಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆಲ್ಲಾ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳತೀನಿ.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಹಾಗೇ ಮಾಡು. ನಾನೂ ಒಳಗಿನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳತೀನಿ.

(ಸಂಜೆಯ ೭ ಘಂಟೆಯ ಸಮಯ. ಗಂಗಾಬಾಯಿ ಲಲಿತಾ ಅವಳ ಗೆಳತಿ ಇಂದುಮತಿ ಕುಳಿತಿರುವರು.)

ಲಲಿತಾ— ಅಜ್ಜೀ ಪುರಾಣ ಮುಗಿತೇನು ?

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಮುಗೀತು ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪುರಾಣ ಸುರುವಾಗಲಿ. ಏನೇನು ಮಾಡಿ ಬಂದಿರಿ ಸಾಲಿಯೊಳಗ ಇಬ್ಬರೂ ?

ಇಂದುಮತಿ— ಅಜ್ಜಿ ಈ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡೂ ಹೊತ್ತು ಆಟ ಆಡಿದೆವು ಎಷ್ಟು ಮೋಜು ಇತ್ತಂದಿರಿ ?

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಇಂದುಮತಿ ಈಗ ಸಾಲಿದೊಳಗ ಓದು, ಬರೆಯೋದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗೇದ ನೋಡು. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಕಲಿಯುವ ಮುಂದ ಇದೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ. ಎಷ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡತ್ತಿದ್ದರು ಮನಿಯೊಳಗ? ಅದರ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಸಾಲಿಯೊಳಗ ಕಲಿಸತಿದ್ದರು.

ಲಲಿತಾ— ಈಗೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ಅದ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಮಗ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಎಷ್ಟೋ ಆಟಗಳನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಹೊಸ ಆಟ ಅಂದರ ಅದು ಇದ್ದುದಾದರೂ ಏನು ಹೇಳಿರಿ. ಇಬ್ಬರೂ ಮುಂಜಾವಿನಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಸಂತೋಷದೊಳಗ ಇದ್ದೀರಿ.

ಲಲಿತಾ— ನಂದು ಹೋ ಹೋದೊಳಗ ಮತ್ತು ಓಟದೊಳಗ ಇಂದುಮತೀದು ಹಗ್ಗದಾಟದೊಳಗ ಮತ್ತು ಜಿಗೀಯುದರೊಳಗ ಮೇಲಿನ ನಂಬರು ಬಂದದ.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ತೊಗೊಂಡು ಏನು ಮಾಡೋದು ಅದ. ಓದುಬರಹ ಕಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಲೆ ಅವ. ಇನ್ನು ಮನಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಮನೆ ಕೆಲಸ ಕಲಿಶರ ನಾಳೆ ಮದವಿ ಆದ ಮೇಲೆ ನಿಮಗ ಉಪಯೋಗ ಬಿದ್ದೀತು. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನಿಯೊಳಗ ಚಂಡು ಒಗೆಯೋದು ಓಡೋದು ಮಾಡೋವರ ನೀವು?

ಇಂದುಮತಿ— ನಮಗೇನು ಮನಿಯೊಳಗಿನ ಕೆಲ ಬರುದಿಲ್ಲೇನು ? ನಮ್ಮ ಅವ್ವನ ಕೈತೆಳಗ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾನು ಕಲಿತೇವಿ. ಈಗ ನಿಮಗ ಹೇಳದ್ದಷ್ಟ ಅಲ್ಲ, ಹಾಡು, ಹಳ್ಳಿಯ ಕುಣಿತ ಇಂತಹವೂ ಕಲಿಸತಾರ.

ಲಲಿತಾ— ಎಷ್ಟು ಚುರುಕುತನ, ಶಿಸ್ತು ಕಲತೇ ಅದರಿಂದ. ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ಅದರೊಳಗ ಹೋದರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಗೆದ್ದೇ ತೋರಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನಸ್ತದ ನೋಡು.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಅಷ್ಟೇ ಚುರುಕತನ, ಶಿಸ್ತು ಮನಿಯೊಳಗಿನ ಕೆಲಸದೊಳಗ ತೋರಿಸಿದಿ ಅಂದರ ನನ್ನಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವಂತರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತೀನಿ ನೋಡು.

ಲಲಿತಾ— ಇನ್ನು ಮುಂದ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡು ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ವಾಹವ್ವಾ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳತೀನಿ.

ಇಂದುಮತಿ— ಇಂತಹ ಆಟದೊಳಗ ಮೇಲಿನ ನಂಬರ ಬಂದರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗತಾರ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹುಡಿಗೆಯರ ಗುರುತು ಆಗತದ, ಊರು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗತದ. ನಮ್ಮ ಎಷ್ಟೋ ಗೆಳತಿಯರು ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಮುಂಬಯಿಗೂ ಹೋಗಿ ಬಂದರು.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಕಲಿತು ಬುದ್ಧಿವಂತೆ ಆದರ ನಾ ಯಾಕ 'ಬೇಡಾ' ಅನ್ನಲಿ, ನಾನು ಇಂತಾದು ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲಾ.

ಲಲಿತಾ— ಇಲ್ಲೆ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಾಕಿ ಇದ್ದಾಳೆ ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಮನಿಯೊಳಗ ಮಂಗಳ ಗೌರಿ ಪೂಜೆ ಅದ ಅಂತ ನನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದವರ ಎಲ್ಲಾರೂ ಆಟ ಆಡಿದರು. ಅದರೊಳಗ ಸಣ್ಣವರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅವ್ವನಷ್ಟು ನಿನ್ನಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವರೂ ಇದ್ದರು. ಅತ್ತಿಗಿಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವರಂತೂ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇದ್ದರು.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಅದೆಂಥಾ ಜನರು ಇದ್ದಾರ ಅವರು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಪೂಜಾ ಅದರ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದು, ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮ, ಹೂ ಎಲೆಯಡಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರ ಆತು. ಇಂತಹ ಆಟ ಆಡೋದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ.

ಲಲಿತಾ— ಅವರು ಮರಾಠಿ ಮಾತಾಡುವವರು. ಅವ ಕಡೆಗೆ ಇದೇ ಪದ್ಧತಿಯಂತ ಹಾಡು, ನಾಟಕ, ಕೀರ್ತನ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯಿತು.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು ನೀನ

ಎಲ್ಲಾದರೊಳಗೂ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತೇದಿ.

ಲಲಿತಾ— ಅದೇನಿಲ್ಲವ್ವಾ ಈಗ ನಮಗs ಎಲ್ಲಾತರದ ಆಟಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸತಾ ಇದ್ದಾರ, ನಿನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಸಾಲೆಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸತೇನಿ ನೀನು ನೋಡಿ ಒಮ್ಮೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರ ನನಗ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹ ಬರತದ.

ಗಂಗಾಬಾಯಿ— ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ.

" ಹೂವಾಗಿ ಬಾಳು ಜೀವೆ "

ಹೂವಾಗಿ ಬಾಳು ಜೀವೆ
ಹೂವಾಗಿ ನೀ ಜಗದಿ
ಹಾಯಾಗಿ ಬಾಳು ಜೀವೆ ॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಹೂವಿನಾ ಚೆಂಬಣ್ಣ ಕಂಪು ನಿನಗಿರಲಿ
ಮಂಜು ಹನಿಗಳ ಮುತ್ತು ನೀನಲಂಕರಿಸಿರಲಿ
ದಿನಬೆಳಗು ಬಿರಿಬಿರಿದು ನೀನರಳಿ ॥ ೧ ॥

ಬಿರಿದು ನೀ ನರಳಿರಲು ಕಂಪಜನದ ಮನಕಾನಂದ ನೀ ಬೀರಿರಲು
ಚೆಂದುಂಬಿ ಜೆನ್ನೊಣವು ನನ್ಬಂಡನುಂಡು ನಲಿಯುವವು
ತಂಗಾಳಿ ಬಳಿ ಸಾರಿ ನಿನ್ನಂಪ ಒಯ್ಯುವದು ಓಡೋಡಿ
ನಿನ್ನೋಡಿ ನಲಿಯುವುದು ಧವಲದೀ ಧರೆಯು ॥ ೨ ॥

ಉದಯ ರವಿ ತಾ ನಿನಗೆ ಕೊಡುವನುಡುಗೊರೆಯು
ಬಣ್ಣಬಣ್ಣಕೆ ತನ್ನ ಪೊನ್ನ ಬಣ್ಣದ ಕಳೆಯು
ಎಲೆಯ ಮರೆ " ಮಿಣುಕು ಹೂವು" ನಿನ್ನೋಡಿ
ಕವಿ ತಾನು ಬರೆಯುವನು ಶೃಂಗಾರಕಾವ್ಯ ॥ ೩ ॥

ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನೋಡಿ ನಲಿಯುವರು
ಒಯ್ಯುವರು ಮುದದಿಂದ ಮುಡಿಯುವರು ಮುಡಿ ತುಂಬ
ಜೀವ ನೀ ಹೂವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗು ಮುದ್ದಾಗಿ
ದೇವ ಪೀಠವ ಸೇರಿ ಸಾಗು ನಾಕದ ದಾರಿ ॥ ೪ ॥

ಬರೆದವರು— ಸಾಂಬಯ್ಯ ಜಿ. ಹೆಗಡೆ ಉಳಗೆರೆ.

ಶಾರದಾ ಲಹರಿ

ಬರೆದವರು— ಗಿರಡ್ಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜ ಅಬ್ಬಿಗೇರಿ.

ಅನ್ನದಾನ ಪ್ರಕಾಶನ ಅಬ್ಬಿಗೇರಿಯವರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತ ವಾದದ್ದು. ಫುಲಸ್ಕೇಪ ಸಾಯಿಜ ಪುಟ ೨೦
ಬೆಲೆ ೦—೨—೦

ಶ್ರೀಯುತ ಗಿರಡ್ಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜರು ಬರೆದ ಶಾರದಾ ಲಹರಿ ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕ ಕಾವ್ಯವು ಒಳ್ಳೇ ರಸಭರಿತವಾಗಿದೆ. ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಾವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ, ಬರೆಯುವ ಉತ್ಸಾಹ ವಿದೆ. ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವ ಹಂಬಲವಿದೆ ಕನ್ನಡ ಗಂಗಾ ಲಹರಿಯ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಾರದಾ ಲಹರಿಯನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಆನಂದವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಕುಣಿದಿದ್ದಾರೆ ಕವಿಗಳು. ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ವಾದ ಇವರ ಜ್ಞಾನ ಚಕ್ಷುವಿಗೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಇವರ ಅರಿವೂ ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ನಾಲ್ಕನೇ ನುಡಿಯ ೧ನೇ ಚರಣದಿಂದ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾತ್ಮರ ಲೀಲೆಯು ಅಗಾಧವಾದದ್ದೇ.

ಕಾವ್ಯವು ತಾಲಬದ್ಧವಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ರಭಸದಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದೆ. ಕಾವ್ಯಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಪರವಶತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಕಡೆಗೆ ಹಸ್ತದೋಷವಾಗಿ ನನ್ನ ಅನ್ನುವ ಶೈಲಿಗೇನೋ ಛಂದೋಭಂಗವಾದಂತೆ ತೋರುವದು.

ಶ್ಲೋ. ೨ ಸಾಲು ೧
,, ೨೬ ,, ೪

ಏನು ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಶಬ್ದವನ್ನು ಊನು ಎಂಬವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ೨-೩ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ದೊರೆಯುವವು. ಅದೇನು ರೂಡಿಯೋ ದೇಶಭಾಷೆಯೋ ಆಗಿರಬೇಕು ಕಾವ್ಯ ಕರ್ತರಿಗೆ.

ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಕೃತಿಯು ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಭಾವನೆಗಳು ಒಳ್ಳೇ ಉದಾತ್ತವಾಗಿದೆ. ಶೈಲಿಯು ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ ಅಂತ್ಯ ಪ್ರಾಸಬದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಅದೆ. ಕವಿಗಳ ಶಬ್ದ ಭಾಂಡಾರವು ಆದಿಪ್ರಾಸವನ್ನಿಟ್ಟದ್ದರೂ ಕೊರತೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ನಿರೀಕ್ಷಕ.

ಸಾದರ ಸ್ವೀಕಾರ

೧. ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜಕಾರಣ ಬೆಲೆ: ೨ ರೂ.
ಲೇ:– ಶ್ರೀ. ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ ಜೋಶಿ B. A. LL. B.
ಪ್ರ:– ಮಿಂಚಿನಬಳ್ಳಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

೨. ಅಮರ ಸಂದೇಶ ಬೆಲೆ: ೨ ರೂ.
ಸಾರುವವರು— ಶ್ರೀ. ದೇಶಪಾಂಡೆ ಮನೋಹರ ರಾಯರು ಎಂ. ಎ. ಅಥಣಿ.
ಪ್ರ— ಮಿಂಚಿನಬಳ್ಳಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

— ತಾಯಿ —

ದಿವ್ಯ ಜಗದಲಿ ದೂರದಿಂದಲಿ ಬಂದಿಹುದು ತಾಯಿ ಪ್ರೇಮ
ಅವಳಿಟ್ಟ ಪ್ರೇಮ ಚಿರವಾಗಿ ಮುಂದೇಕೆ ಬಾರ
ತಾಯಿಯಲ್ಲಿಹುದು ಮಗನ ದಿವ್ಯ ಜೀವನದ ನೆನಹು
ಅವಳಿಟ್ಟ ಪ್ರೇಮ ಇನ್ಯಾರಿಗೂ ಬಾರ
ಅವಳ ಆನಂದ ಇರುಹುದು ಸ್ಥಿರ ಮಗನ ಮೊಗದಲಿ
ಅವಳಂತ ಪ್ರೇಮ ಜಗದೊಳಗೆ ಇರಲು ಬಹುದೆ
ಅವಳಿಟ್ಟ ಹಸ್ತವವು ಮೊಗನ ಆಶ್ರಯುವೇನು
ಅವಳುಣ್ಣಿಸಿದ ಅಮೃತವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಓಕೆದಿಲ್ಲ
ಉಡಿಯಲಿ ಮಗನಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕೆ ಮರೆಯುವಳು ಜಗವನೆಲ್ಲ
ಅವಳಾಡಿಸಿದ ನುಡಿಯು ನಡೆಯು ಮುಂದೆ ತೋರಿದ ಜ್ಞಾನವೇನು
ಅವಳಿಟ ಪ್ರೇಮ ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಇಹುದೆ?
ಅಂದು ಹಬ್ಬ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಡದ ಅಡಿಯಲಿ
ಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟ ಮಗನ ಪ್ರೇಮವು ಕೂಡುವದು ಆತ್ಮನಲಿ
ಆಡಿ ಅಡಿ ದನಿದ ಬಂದ ಮಗನೊಮ್ಮೆ ಬೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು
ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವಳು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವ ಮಗನ ಎದೆಯದಲಿ
ಮರೆಯುವಳೇನು ಮಗನ ಪ್ರೇಮ ಆತನ ರೋಷಗೇನು
ಇಬ್ಬರಲಿ ಬೇಡುವವ ಯಮನಲಿ ಮುಂದಾಗಿ
ಪೋಗುವಳು ಮಗನ ಮೋರೆ ನೋಡಿ
ಆಕೆ ಇಟ್ಟ ಕಣ್ಣೀರು ಮಗನ ಎದೆಯಲಿ ಭಲ್ಲೆ ಏನು
ಆಕೆ ಪಟ್ಟ ದುಃಖವವು ಮಗನಲ್ಲಿ ಕೊರೆಯುದಿಹುದೇ?
ಅಪ್ಪ ಮಾನವರೇ ನಿಮಗೇನು ತಾಯಿ ಇರುವಳೇ ಜಗದಲಿ
ತಾಯಿ ಪುಣ್ಯವಂತರರೇ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ಧನ್ಯರಣ್ಣ
ಚಿರವಾಗಿ ಬಾಳದ ಆ ಜಡ ದೇಹದಲಿಯ ಪ್ರೇಮ ಚಿರವಾಗಿ ಹಿಡಿಯರಣ್ಣ
ಬಿಟ್ಟು ಮರುಳರಾಗದೆ ಮುನ್ನೋಟ ಕಾಣಿರಣ್ಣ
ಪಡೆದಂತ ಭಾಗ್ಯ ಮಗದೊಮ್ಮೆ ನೆನೆಯುತಾ–
ಜೀವನದ ವರೆಗೆ ನಡಿಯರಣ್ಣ
ಅದನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಳಕ್ಕೊಂಡ ಭಾಗ್ಯ ಕೇಳು ಕಾಣಿರಣ್ಣ

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ತುಂಗಳ XI B
ಜಿ. ಎ. ಹೈಸ್ಕೂಲ ಬೆಳಗಾಂವ.

" ಹುಚ್ಚರಾವ "
(ಹರಟೆ)

ಲೇ— ಎಸ್ ಆರ್. ಜೋಶಿ B.A. B Com

ನನಗ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು !

ಹೌದು ಮತ್ತು !! ಇಲ್ಲಿ ನೋಡ್ರೀ ಮನ್ಯಾಗ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ್ಹಾಂಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಗೆಳೆಯರ ಗುಂಪು ಕೂಡಿ ಹರಟೀ ಹೊಡಕೋತ ಕೂತಿದ್ವಿ. ಹರಟೀ ವಿಷಯರೆ ಏನಂತರೀ, ಕುಡ ಕೂಡ್ಲಿ "ನೆಡಗಡ್ಲಿ", ಅಂತ ಎಂಥಾ ವಿಚಿತ್ರ ಹೆಸರಪಾ ಇವು ಅಂತ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಒದೊಂದ ಮಜಾ ಕಥೀ ಹೇಳಕೋತ ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗು ಹಾಂಗ ನಕ್ಕೋತ ಕೂತೀವಿ. ಇಷ್ಟರ ವ್ಯಾಲಿ ಗುಡೀಗೆ ಕಳಸಾ ಇಟ್ಹಾಂಗ ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಕಾಲೇಜ Ladies ಬ್ಯಾರೆ ಒಂದಾರ ಅಂತ್ಹಾದದರಾಗ,

ಏ ಹುಚ್ಚಾ ! ಹುಚ್ಚಾ !! ಅಂತ ಅಡಗೀ ಮನಿಯೊಳಗ ಕೂತು ತಲ ಬಾಗಿಲತನಕಾ ಕೇಳಸೂ ಹಾಂಗ ಕೋಮಲ ತಾರಕದಾಗ ಕೂಗಿದರ ನನಗ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸಿಟ್ಟ ಬರದ ಮತ್ತೇನ ಬರಬೇಕು ?

ಒಮ್ಯಾತು. ಇನ್ನೊ ಮ್ಯಾತು, ಮತ್ತೊ ಮ್ಯಾತು, ನನ ಗಂತೂ ತಡೀಲಾರದ್ಹಾಂಗಾಗಿ ನಾ ಇನ್ನ ಏನ ಮಾಡತಿದ್ನ್ಯೊ ದೇವರಿಗೊತ್ತು. ಅದರ ಅಷ್ಟರೊಳಗ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಬಾಯಿ ತೆಗೆದ ಅಂವ ಕೇಳೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನಗ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಕೇಳಿದ್ದರ ಏನ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಂಬೂದ ಮಾತ್ರ ನನಗ ತಿಳಿದ್ಹಾಂಗಆಗಿತ್ತು. ದೇವರ ದಯದಿಂದ ನನ್ನ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಗದೀ Intimate ಗೆಳೆಯ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ,

"ಏ ಹುಚ್ಚಾ ಒಳಗ ಕಾಕೂ ಕರಿತಾರ ನೋಡೋ." ಅಂತ ಅಂದೇ ಬಿಟ್ಟ. ಕೂತ ಮಂದಿಯೊಳಗ ಅಂವಗೊಬ್ಬಗ ಗೊತ್ತು. ನನಗ ಮನೀಯೊಳಗ " ಹುಚ್ಚಪ್ಪಾ " ಬಹಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಬಂದರ "ಹುಚ್ಚಾ" ಅಂತ ಕರೀತಾರ ಅಂತ. ಅದರ ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕ ನನಗ, ಇವರ ಬಾಯಿ ಸೇದಿ ಹೋಗಬಾರದಿತ್ತ. ಅಂತ ಅನಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಖರೆ.

ವಿಷಯ ಆಗಲಿ ಮುಗಿತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಅಂತ ಎದ್ದಿದ್ದೆ. ಅದರ ಅರ್ಧಾ ಬಿಸ್ಕೀಟು ಬಾಯೊಳಗ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಕ್ಕೊತ ಆ ನನ್ನ Class mate ಕೋಮಲಾಂಗಿ ಕೇಳೇ ಬಿಟ್ಲು.

" ಯಾಕ್ರೀ ಜೋಶಿ" ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಹುಚ್ಚರಾವ ಏನು ? ಕಾಕೂ ಹಂಗs ಕರದ್ರಲಾ " " ಹೌದ ಮತ್ತ ಚಹಾ ತಂದಾಂವ ಅದರ ಜೋಡೀನ ಅಡಿಕೀ ತರಬೇಕು. ಅಂತ ತಿಳೀದವಂಗ "ಹುಚ್ಚರಾವ" ಅಂತ ಅವರಾದರಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೇ ನರೆ ಅಂಧಿದ್ದರ ಯೋಗ್ಯ ಇತ್ತು.

ನನಗ ಎದ್ದು ಅಂವನ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಆನಂದ ಆಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹರಟಿ ಮುಗಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮನೀಗೆ ಹೋದರು. ಅದರ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಗೊಂದಲ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ತಲೀಯೊಳಗ ತಿರಗತಿತ್ತು.

ಅವರು ಹೊರಗ ಹೋಗೂದೊಂದು ತಡ, " ಅಲ್ಲೇ ಕಾಕು, ನನ್ನ, ನನ್ನ Friends ಮುಂದ ಹಂಗ ಕರೀಭಾಡ ಅಂತ ಸಾವಿರ ಸಲ ಹೇಳೀನಿ ಇವತ್ತ "ಅವರು" "ಆಕಿ" ಹ್ಯಾಂಗ ನಕ್ಕರು ನೋಡಿದೇನು? ಸಿಟ್ಟ ಅಳು ಎರಡೂ ಬಂದಿತ್ತು ನನ್ನ ಮುಖದ ಮ್ಯಾಲೆ. ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕಿಗೆ ಖರೇ ಅಂದರೂ ಕೆಟ್ಟ ಅನಿಸಿರಬೇಕು. ಪಾಪ !

" ನಾನs ಏನ ಮಾಡಲೇಪಾ ! ಇದರ ಸುಡ್ಲಿ. ನನ ಗಂತೂ ನಿನ್ನ ಹಂಗs ಕರದು ರೂಢೀ ಆಗೇದ ಅದು ಬಾಯಿಗೆ ಬರತದ" ಅಂತಂದರು.

" ಹಲ್ಲೋ ಇಷ್ಟ್ಯಾಕ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬರತೀ ನೀನು ? " ಹುಚ್ಚರಾವ " ಅಂತ ನಿನಗ ಕರೀಬಾರದು. ಹೌದಲ್ಲೋ ಅಂತ ಸಟ್ಟೆ ಗಾಯಕ್ಕ ನೀರ ಹಾಕಿದ ನನ್ನ ತಮ್ಮ.

"ಅದ್ಯಾಕ ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ಹಾಂಗ ಅಂದರ ನಿನಗ್ಯಾಕ ಇಷ್ಟು ಅವಮಾನ ! ಮತ್ತು ನ್ಯಾಲ 'ಹುಚ್ಚರಾವ' ಅಂತ ನಿನ್ನ ಕರದರ ನೀ ಏನ ಖರೇ ಹುಚ್ಚ ಆಗ್ತೀ ಏನ, ಮಸ್ತ ಪಕ್ಕಾ ಇದ್ದೀ ಏಳು ಅದೇನಿಲ್ಲಾ ನಾ ಮಾತ್ರ ಹಂಗs ಅನ್ನಾಕಿ ನೋಡು " ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿದ್ಲ !

"ಅಲ್ಲs ಈಗ ಬೇಕಾದ್ಹಾಂಗ ಅನ್ನಲು, ಆಗದೀ ಆ ಹುಡಗೀ ಮುಂದ ಹಂಗಂದರ ನಾಳೆ ಹ್ಯಾಂಗ ಪಾಪ" ಅಂತ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಇನ್ನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟ.

ಇಲ್ಲೇ ನಿಂತರ ಎಲ್ಲಾರ ತಲೀ ಕೆಡೂ ಆಟ ಅಂತ ಹೊರಗ ಬಂದೆ ಆದರ ಕೆಡೂ ತಲೀನೆ ಇದ್ದರ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ ರೇನು? ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಅಂದ ಮಾತು" ನಾಳೆ ಹ್ಯಾಂಗ? ಅಂತ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಮುಂಡೆ ದೂಕಿದವು.

ಅದ್ಹಾಂಗ ನಾಳೆ "ನನ್ನಾಕಿ" ತನ್ನ ಮೃದುವಾದ ಬೆರಳುಗಳ ಮಧ್ಯ ಉಂಡೀ ಚೂರು ಹಿಡಿದು, ನನ್ನ ಬಾಯೊಳಗ ಹಾಕಿದ ನಂತರ, ಆಹಾ! ಅಂತ ಸ್ವರ್ಗದ ನೆನಪು ಮಾಡಕೋತ ನಾ ಕೂತಾಗ, ಮುಂದ ಒಗಟನೊಳಗ ನಮ್ಮ ರಾಯರ ಹೆಸರು ಹುಚ್ಚರಾವ ಅಂತ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರ ಲಗ್ನ ಪತ್ರದೊಳಗ ಪ್ರಿಂಟಾಗೂ ಹೆಸರು ನನಗೊಂದು ಬ್ಯಾರೇ ಅದ ಆದರ ಆಕೆ ಮನ್ಯಾಗ ಬಂದಿದ್ದರ ಇವರೆಲ್ಲಾರೂ ನನ್ನ ಆ ಸುಂದರ ಹೆಸರಗೊಂಡು ಕರೆಯೊ ಮುಂದ ನನ್ನ ಗತೀ ಏನು ಅಂತ ನೆನಸಿಗೊಂಡು ಆಗs ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಕಹಿಯಾಯ್ತು. ಎಂದೂ ಅಟ್ಟ, ಅಪ್ಪನ್ನ ಬಯ್ದೂ ಅಂವ ಅಲ್ಲ. ಆದರ ಆ ಹೊತ್ತು ಮಾತ್ರ ಈ ಸುಡಗಾಡು ಹೆಸರಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಬಯ್ದೆ.

ನಾವs ಕೂತು ಹುಡಗನ್ನ ಹಿಂಗ ಹೆಸರುಗೊಂಡು ಕರದರ ನಾಳೆ ಹ್ಯಾಂಗ ಅಂತ ಇಷ್ಟ ತಿಳೀಬಾರದ ಅವರಿಗೆ ಹಿಂಗ ಅಂದಾಗ ನನಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಹೇಳೂ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಇತಿಹಾಸ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನೆನಪಾತು.

ನನಗ "ಹುಚ್ಚಪ್ಪ" ಅಂತ ಯಾಕ ಕರದರು ಅಂತ ಅಂದರ ನಗಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ನಮ್ಮ ಅಳಿಂದರು ಈ ತುಟ್ಟಿಕಾಲದಾಗ ಏನ ಇರೂದು ಅಂತ ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸದಾಗ ಹೊರಟು ಹೋದರಂತ ಅವರಿದ್ದರ ನನಗೇನು ಬಹುಶಃ ಈ ಹೆಸರು ಬರತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರ ಏನ ಮಾಡೂದು- ಅವರು ಹೋದಿಂದ ನಾ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದೆ. ಇನ್ನ ಈ ಹುಡುನೂ ಎಲ್ಲೆರೆ ಹೋಗಾಂವನೆ! ಅದಕ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಹೊರಗ ಕಳಿಸಿ ಹಿಂದಾಗಡೆ ಹಳಾಳಿಯದೂ ಯಾಕಂತ ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ಬೆಳದರ, ಎಲ್ಲೆರೆ "ಹುಚ್ಚರೆ" ಎಡ್ಡರೆ ಆಗಿ ಬೆಳೀಲಿ ಅಂತಂದು ನನಗ "ಹುಚ್ಚಣ್ಣ" ಅಂತ ಕರದರಂತ ಕೇಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಇವನ ಹೆಸರು ಅದ ಅಂತೆ ಹೇಳಿದರಂತ ಇಷ್ಟಕ್ಕ ಮುಗೀಲಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಇತಿಹಾಸ. ನಮ್ಮಜ್ಜಗೂ ನನ್ಹಾಂಗ ಆಗಿತ್ತಂತs ನಾ ಹುಟ್ಟೂದಕ್ಕ ನನ್ನ ಮಾರಿ ನೋಡಿ ಮುದುಕ ಆಗಿರದಿದ್ದರೂ, ಅಂವನೂ ಮ್ಯಾಲ ಹೋದಂತ. ಅದಕ ಅಂವನ ನೆನಪಿರಲೆಂತ ನನಗ ಅವರದ ಹೆಸರಿಟ್ಟರತ, ನಮ್ಮವ್ವ ಹೇಳತಿದ್ಲು, ನಮ್ಮಪ್ಪ ಸಾಲ್ಯಾಗ ಇತಿಹಾಸದ ಮಾಸ್ತರು. ಅದಕ್ಕs ಅವರು, ರಾಣೇಬೆನ್ನೂರ ಹತ್ತರ ಅದೆಲ್ಲೊ ಹುಚ್ಚ ಹನುಮಂತ ಅಂತ ಒಂದು ಹನುಮಂತದೇವರ ಗುಡೀ ಅದ ಅಂತ ಮಕ್ಕಳು ಬದಕಷೀ ಇದ್ದವರು. ಮಕ್ಕಳನ ಆ ಅಂಜನೇಯನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಹಾಕಿ ಅವನ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಂವನ ಹೆಸರ ಇಡತಾರ ಅಂತ ತಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸಬುದ್ಧೀ ತೋರಸ್ತಾರ. ನಾ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ತನಕಾ ರಾಣೇಬೆನ್ನೂರು ನೋಡಿಲ್ಲಾ ಕೇಳೇನಿ. ನಮ್ಮಪ್ಪನೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅಂತ ಹೇಳಿಕೋತ ಹೋದರ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಆಧಾರ ಬೇಕಾದಲ್ಲೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಗತಾವ ಮುಂದ, ನಾ ಖರೇ ಅಂದರೂ ದೊಡ್ಡಾಂವ ಆಗಿ ಸಾಲ್ಯಾಗ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ ಕೂಡಲೆ, ನಮ್ಮಪ್ಪಗ ಕೆಟ್ಟ ಅನಿಸಿತು ಹಂಗ ಕಾಣಸ್ತದ. ಕಾರಣಂದರ ಸಾಲ್ಯಾಗನ ರಜಿಸ್ಟರದಾಗ ನನ್ನ ಹೆಸರ ಬ್ಯಾರೆ ಆಗೇದ. ಆದರ ಆಗ ನನಗ ಹೇಳಲಾರದಷ್ಟು ಮುಂದ ಹೋಗಿತ್ತು ಮಂದಿ! ಸಂತೀಯೊಳಗ ಸಹಿತ "ಏ, ಹುಚ್ಚಾ" ಅಂದರ ತಿರುಗಿ ನೊಡುವಷ್ಟು ಹಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೆ ನಾನು!!

ಅವತ್ತಿನಿಂದ ನನ್ನ ಈ ಹೆಸರು ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿದ ಬೇತಾಳದ್ಹಾಂಗ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತೇದ "what is in name"? ಅಂತ ಅನ್ನು ಕವಿ ನನಗ ಇಂದ ಭೆಟ್ಟಿ ಆಗಿದ್ದರ ಒಂದ ಕೈ ನೋಡ್ತಿದ್ದೆ ಅವನನ್ನ. ಒಳ್ಳೇ ಸಡಗರದಾಗ ನಾಲ್ಕು ಮಂದೀ ನಡುವ 'ಪೋಕ್ತ" ಆಗಿ ಮಾತಾಡಕೋತ ನಾ ರೋಡ ಹಿಡದ ಹೊಂಟೇನಿ ಅಷ್ಟರಾಗ ನಮ್ಮೂರಿನಂವಾ ಒಬ್ಬವ ನನ್ನ ಹಿಂದಿಂದ ಬಂದು "ಏನಪಾ ಏ ಹುಚ್ಚೋಪಂತ" ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದೀ ಅಂತ ನಾವು ಕಣ್ಣಾಗ ಕಾಣೂದೇ ಇಲ್ಲೇನೋ ಅಂತಂದರ ನೀವ ಹೇಳ್ರಿ ನನಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕತ್ತಲಿ. ಬಂದಿರಬೇಕೋ ಇಲ್ಲೊ? ನನಗಿನ್ನ ನೆನಪದ. ನಾ ಹಾಯಸ್ಕೂಲದಾಗ ಇದ್ದಾಂಗ ಒಂದ ದಿನ ಭಾಷಾ ಸ್ಪರ್ಧಾದ ಮೊದಲನೇ ನಂಬರು ಹೊಡದು ಪ್ರಾಯ್ಜ ತೆಗೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಾದೀಯೊಳಗ ನಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸ ಮಾಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಕೂತ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ನೋಡ್ರೀ ಈ "ಪಕ್ಕಾ ಶ್ಯಾಣ್ಯಾ ಇದ್ದಾನ ಈ ಹುಚ್ಚ" ಅಂತಂದರು ಒಮ್ಮೆಂತೂ ನಾ ನಮ್ಮ ಅಷ್ಟರ ಮನೀ ಮದಿವಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲಾರೂ ಕೂತಾರ, ಬೀಗರ ಬಂದಾರ ಯಾರ ತಲ್ಯಾಗ ಬಂತೋ ದೇವರೇಬಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಹಾಡಿನ "ಪ್ರೋಗ್ರಾಮು" ಆಗಲಿ ಅಂತಂದರು ಬೀಗರ ಪೈಕಿ ಒಂದಿಬ್ಬರು. ಬೇಸೂರ ಧನೀಲೆ ಹಾಡಿದರು ಇರಲಿ ಅಂತ ನಾ

ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ. ಯಾಕಂದರ ಕುಡ್ಡರಾಗ ಮೆಳ್ಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಂತ ಆ ಹುಡುಗೂರಕಿಂತಲೂ ನನ್ನ ಧನಿ ಛಲೋ ಇತ್ತು ಆಗ. ಅದರ ಅಷ್ಟರಾಗ ನಮ್ಮ ಕಾಕಾ “ಅದ್ಯಾಕ ಯಾಕs ನಮ್ಮ ಕಾಕಾ, “ ಅದ್ಯಾರ ಯಾಕs ನಮ್ಮ “ ಹುಚ್ಚ ” ಹಾಡತಾ ನಲಾ, ” ಒಂದ ಹಾಡ ಹಾಡು, ಅಂತ ಅಂದಬಿಟ್ಟರು. ಬೀಗ ರೆಲ್ಲಾ ನಕ್ಕs ನಕ್ಕರು. ಅವತ್ಯಾಂಗ ದಿನಾ ನೆನಪಾದರ ಇವ ತ್ತಿಗೆ ಸಹಿತ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟ್ಯಾಗಿನ ಸಿಹಿ ಜೀವವೆಲ್ಲಾ ಹುಳೀ ಆಗತಾವ.

ಏನೋ ನನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರೋ ನಾಲ್ಕು “ ಬುದ್ಧಿ ವಂತರ ” ಸಹವಾಸದಿಂದ ನನಗೂ ಯಾರಾದರೆ ಪ್ರತಿಭಾದ Shork ಬಂದು ಒಂದೆರಡು ಕಥೀನೋ ಕವಿತಾನೋ ಒಂದು ಫಾಯಿಲದೊಳಗ ಈಟ್ಟಿರತಿದ್ದೆ ಆದರ ಸಂಪಾದಕರು ಅಥವಾ ಯಾರರೆ ಸಂಪಾದಕರ ಬೀಗರು ನಮ್ಮನಿಗೆ ಬಂದಾಗ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ ಸಾಧಿಸಿ, ಯಾಕಂದರೆ ಖರೀತನಕ್ಕ ಮತ್ತ Meritಗೆ ಈ ಉತ್ರ ಯಾರೂ ಕಿಮ್ಮತ್ತ ಕೊಡೂದುಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ವಶೀಲಿ ಬೇಕು ಅಂತ, ನನ್ನ ಕವಿತಾದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಅಂತನೂ ದರಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೀಯೊಳಗಿದ್ದವರು “ ನಮ್ಮ ಹುಚ್ಚನೂ ” ಯಾವಾಗರೆ ಬರೀತಿರತಾನರಿ ” ಅಂತಂದರು ಅಂದರ ಆ ಬಂದ ವರ ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾರ ನಗೀ ನೋಡಿ ನನಗ ಅಳಬೇಕನಸ್ತದ. ನನ್ನ ಕವಿತಾ ಅಲ್ಲೇ ಸಮಾಧಿ ಕಚ್ಚಾತ್ತವ. ಮುಂದಿ ಬಂದಾಗ ನನ್ನ ಹಂಗ ಕರೀಬ್ಯಾಡ ಅಂತ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರೆ ರೊಕ್ಕಾ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ತಮ್ಮನು ಸುಮ್ಮಕ ಕೂಡಸೇನಿ ಅಂತ ಅಂದಮ್ಯಾಲ ಈ ಹೆಸರು ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ತ್ರಾಸಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು ನೀವs ಲೆಕ್ಕಾ ಹಾಕೆರಿ. ಆಸತ್ತಬ್ಯಾಸತ್ತ ಅಕ್ಕನ ಮನಿಗೆ ಹೋದರ ಅಕ್ಕನ ಗಂಡ ಅಕ್ಕ ಅಂತ ಅಂದಂಕೆ ನಾ ಯಾವದೇ ಊರಿಗೆ ಹೋಗ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ನಮ್ಮೂರಿನಂವಾ ಯಾಂವರೆ ಒಂದು ಯಾಕ “ ಹುಚ್ಚುರಾವ ಇಲ್ಲೆ!! ” ಅಂತ ಇಷ್ಟಗಲ ಬಾಯಿ ತಗೀತಾನ. ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಮಂದೆಲ್ಲಾ ಆಸಾಮಿ ಮೆಂಟಲ ಹಾಸ್ಪಿಟಲದಿಂದ ಬಂದಾಂಗ ಕಾಣತದ ಅಂತ ಮಿಕೀ ಮಿಕೀ ನೋಡತದ ನನ್ನ. ಸರಿ—ಜೋಡೀ ಅವರು ಇದ್ದರ ಜಬರಿಸಿ ಆವರ ಬಾಯಿ ಬಂದು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರ, ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಚಹಾ ಮಾಡಿದಾಗ ಆಸಾಮಿ... ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಪ್ಪು ಮಾಡೂದಕ್ಕಸಹಿತ ಪ್ರದಸಿತ್ತ ಕೂಡದ ಅದು ಕಪ್ಪುಮ್ಯಾಲೆ ಹಕ್ಕ ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸೋ ಈ “ ಹಿರೀರು ” ಅನ್ನೋ ಮಂದಿ, ಈ ನಮ್ಮ ಮಂದೀನೇ ಮಂದೀಯೊಳಗ ಘಂಟಾಗಿ ರಾಗದಾರೀ ಧನೀಲೆ ” ಹುಚ್ಚ್ಯಾಂತ ಕೂಗಿದರ ಮುಂದಿಗೇನ ಮಜಾ ಮಾಡೂದೇನ ಬ್ಯಾಡಾಗೇ ದೇನ ?

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹಿಂಗ ಅನಸ್ತದ ನನಗ, ನಮ್ಮವ್ವ ಅಪ್ಪ, ಆತು ಎಲ್ಯಾರೆ ಹುಚ್ಚರೆ ಎಡ್ಡರೆ ಆಗಿ ಬೆಳೀವಲ್ಲ್ಯಾಕ ಅಂತಂ ದರೂ ದೇವರ ದಯದಿಂದ ನಾ ಶಾಣ್ಯಾ ಆಗಿ ಬೆಳೆದರೂ ಈ ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಅವ್ವಾ ಅಪ್ಪನ ಮಾತು ಉಳಸೇ ತೀರ ಬೇಕು ಅಂತ ಹರಕೀ ಹೊತ್ತಾಂಗ ನಾ ಖರೇನ ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೀಲಿ ಅಂತ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡ್ಯಾರೇನೋ ಅಂತ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬರು ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರ ಸ್ತಾರ ಆದರೇನು ? ಈ “ ಹುಚ್ಚ ” B.A.B.Com. ಆಗ್ಯಾನ ಅಂದರೇನದರರ್ಥ ? ಇದಕ್ಯಾಂಗ ಮತ್ತ ಕೆಲವರು ಇಂಥಾ ಹುಡುಗ್ಗ ಹುಚ್ಚ ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟ ಅವರಪ್ಪ ಖರೇ ಹುಚ್ಚ ಅಂತ ಅಂತಾರೇನೋ ನಿಜ. ಆದರ ಮುಂದಿ ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಬ್ಯಾರೇನ ಅರ್ಥ ಹಚ್ಚಿ ನಗತಾರ.

ಕತ್ತಿ ತಪ್ಪಿದರ ಹಾಳ ಗೋಡಿ ಅನ್ನೂಹಾಂಗ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಕೋತ ಗ್ರಾಮಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿ ಮನಿಗೆ ಬಂದೆದ್ದೆ. ಮನೀ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಮತ್ತ ನಮ್ಮ ತಮ್ಮನ “ ನಾಳೆ ಹ್ಯಾಂಗ ” ಅಂವನ ಮಾತು ಮತ್ತ ನೆನಪಾತು. ಆದರ ಸಂಗತೀನ ತಲ್ಯಾಗ ಮಿಂಚು ಬಂದಾಂಗ್ಹಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೊಳದು, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತಾದ ಬೆಳಕು ಕಂಡು ನಾನೇ ನಕ್ಕೆ. ಯಾಕಂದರ ನಾಳೆ ನನ್ನ ಮನೀಗೆ ಬರೋ “ ನನ್ನಾಕಿ ” ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೆರೆ ಮುಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಸುಪುತ್ರಗ ಸುದ್ಧಾ ಯಾವಾಗರೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡೂಣಂತ ಏನ ರಲೆ ಹುಚ್ಚಾ ” ಅನಬೇಕು ಅಂತ ನಾಲಿಗಿ ತುದೀಗೆ ತಂದರೂ “ ಅಯ್ಯ ” ಅವರ ಹೆಸರಲ್ಲ ಇದು ಅಂತ ಮನಸಿನೊಳಗ, ನಾಳಿನ ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಳಗ ಸ್ತ್ರೀಸಹಜಲಜ್ಜಾ ಅಂತ ಸ್ನೋದೇನರೆ ಉಳೀತಿದ್ದರ, ಆಕಿ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗ ಯಾರಿಗೂ ಆಕಿ ತಪ್ಪಿ ಸಹಿತ ಹುಚ್ಚ ಅನಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ನನಗ ತೀರ ಸಂತೋಷಾತು. ಆದರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಏ “ ಹುಚ್ಚಾ ” ಅಂತ ಮಗನಿಗೂ ಆತು ಮನಿಯವರಿಗೂ ಆತು ಅಂತ ಒಂದು common ಮಂಗಳಾರತೀ ಮಾಡೂದೂ ಆಕಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಅದ ಅಂತ ಅನಿಸಿದಾಗ ನಾ ನನ್ನ ಖೋಲ್ಯಾಗ ಗಾದೀ ಮ್ಯಾಲ ಮಲಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ್ದೆ ಕಣ್ಣಮುಂದ ನನ್ನಾಕಿ ಚಿತ್ರ ಇತ್ತು. ಆಕಿ ಏನೋ ಅನಬೇಕು ಅಂತ ಬಾಯಿ ತಗದಲು ನನಗ ಏನ

ಅನಿಸ್ತೊ ಏನೋ ಘಟ್ಟ್ಯಾಗಿಕಿವೀ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ. ಆದರ ಎಚ್ಚರಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕಿ ಕೂಗತಿದ್ದರು ಏ ಹುಚ್ಚಾ ಚಹಾ ತೊಗೊ ಏಳೋ ಅಂತ ಕೂತರ ನಿಂತರ ಸಹಿತ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡೂ ಈ ದಿವ್ಸದಾಗ, ಹೆಸರುಗಳು ಸಹಿತ ಕೇವಲ ಅವ್ವಾ ಅಪ್ಪಾ ಪ್ರೀತೀಲೆ ಕರೀಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಇರದ, ಮುಂದ ಅವರಿಗೆ ಬರೊ ಹೆಂಡಂದಿರಿಗೆ ಛಂದಾಗಿ "ಒಗಟಿನೊಳಗ" ಕೂಡಿಸಿ ಹೇಳ್ಳಿಕ್ಕೆ, ಹಡದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ "ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ" ತಪ್ಪದ ಬರೀಲಿಕ್ಕೆ ಬರೋಹಾಂಗ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ಒಂದು ಕಾಯ್ದೆ ಈ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಯಾಕ ಮಾಡಬಾರದು ?

ಪ್ರತಿಭೆ

ಲೇ— ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಅಸುಂಡಿ

ಪ್ರತಿಭೆ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಮಗು. ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಅವಳ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇವಳು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ಗೆದ್ದಂತಾಗಿತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ ಸಂತೋಷದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾದ ಕಮಲದಂತೆ ಬೆಳೆಯಹತ್ತಿದಳು ಪ್ರತಿಭೆ. ಪೌರ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದಿರನಂತೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ತೇಜಃಪುಂಜವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಹತ್ತಿದಳು.

ಪ್ರತಿಭೆ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ಮಗು. ತನ್ನ ಮೋಜಿನ ಆಟ ಪಾಟದಿಂದ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿತಂದೆಗಳನ್ನು ಆನಂದಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಈ ಮುದ್ದು ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಗುವಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಡತನವಿದ್ದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನನ್ನೂ ಅರಿಯದ ಹಸುಳೆಯಂತೆ ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು ಪ್ರತಿಭೆ. ತನ್ನ ತೊದಲ್ನುಡಿಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆನಂದಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಪ್ರತಿಭೆ ದಿನಾಲು ಈಗ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವಳಾದರೂ ಬಲುಜಾಣಹುಡುಗಿ. ಎಲ್ಲ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು, ಓಮ ಒಕ್ಕಾಲು ಬುದ್ಧಿಮುಕ್ಕಾಲು ಅನ್ನುವಂತೆ ಅವಳ ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಯಹತ್ತಿತು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರತಿಭೆ ಬಲು ಜಾಣೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವಳದೇ ಮೊದಲು ಹೆಸರು.

ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲೇ ಗಿಡದ ಭವಿಷ್ಯ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಪ್ರತಿಭೆ ಚಿಕ್ಕವಳಿರುವಾಗಲೇ ಅವಳ ಹಿರಿಮೆಯು ಗೊತ್ತಾಗಹತ್ತಿತು. ಬೇಗಬೇಗನೆ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ಮುಲ್ಕೀ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬಂದಿತು. ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಈಗ ಹದಿನಾಲ್ಕುವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದಿಂದ ತುಂಬಿದವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆ ತುಂಬಿದ ದೇಹ, ಚಿಗರಿಯಂಥ ಚಪಲ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಮುಗುಳ್ನಗೆಯಿಂದ ಪ್ರಫುಲ್ಲಿತವಾದ ಮುಖ ಇವು ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಅಣಕಿಸಹತ್ತಿದವು. ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಚಲುವಿಕೆ ಹರಡಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಪ್ರತಿಭೆಯ ವಿದ್ಯೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕುದುರುವ ಹೊತ್ತು ಬಂದಿತು. ಎಷ್ಟೇ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದರೂ ಪಾಪ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಅವಳ ತಂದೆಗೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುವಹೊತ್ತು ಬಂತೆಂದು ಮರುಗಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹಣ ದೊರಕಿಸಿ ಮಗಳ ವಿದ್ಯೆ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದನು. ಆತನ ಬಾಲ್ಯಗೆಳೆಯನಾದ ಗಂಗಾಧರಶೆಟ್ಟಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಯಿಂದ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಮಿತ್ರರ ಮಾತುಗಳು ಮುಗಿದು ಮುಂದೆ ತನಗೆ ಸಾಲದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಗಂಗಾಧರನೂ ಹಣ ಕೊಡುವದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದನು. ಪ್ರತಿಭೆಯ ತಂದೆಗೆ ಆನಂದ ಬಾಷ್ಪಗಳು ಉದುರಿದವು. ನನ್ನ ಮಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುವ ಹೊತ್ತನ್ನು ದೇವರು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು. ಪ್ರತಿಭೆಯ ಶಾಲೆ ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಜೋರಿನಿಂದ ಸಾಗಿತು. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ತೆರಬೇತಿ ಪಡೆದು ಮಾಧ್ಯಮಿಕವನ್ನೂ ತನ್ನ ಕೈವಶವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಈಗ ಪ್ರತಿಭೆ ಯಾವದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಿನ್ನುಗ್ಗಲಾರಳು. ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಳು. ಅದರಂತೆಯೆ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿಯೇ ಇದ್ದಳು. ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದಳು.

ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ೧೮ ವರ್ಷ. ತುಂಬಿದ ತಾರುಣ್ಯ ಯೌವನದ ಉಯ್ಯಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಜೀಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿಯು ಪ್ರತಿಭೆ ಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಳು. ಎಷ್ಟೋ ತರುಣರು ಅವಳನ್ನು ಕೈಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು ಆದರೆ ಪ್ರತಿಭೆ ಲಗ್ನವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ನಿರಾಶೆ

ಗೊಂಡರು ಅವಳನ್ನು ವರಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಯಾರದೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಗಂಗಾಧರಶೆಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ಇವಳನ್ನು ಓರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗಾಗ ಅವಳ ಮನೆಗೂ ಹೋಗಿ ಅವಳ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿಸ್ಕೊಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಸುಮಾರು ೫೦ ವರ್ಷ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದಳು. ಊರಿಗೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ದೊಡ್ಡಿಸ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಊರ ಜನ ಮೀರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗಂಗಾಧರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಣ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಣಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಪ್ರತಿಭೆ ಬಲು ಚಾಣಾಕ್ಷಿ ಕೂಡಲೇ ಆತನ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ಮನಗಂಡಳು. ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವರು ವಿಪರೀತ ಭಾವಿಸಬಹುದೆಂದು ತಡೆದಿದ್ದಳು. ಗಂಗಾಧರ ಸೆಟ್ಟಿ ದಿನಾಲು ಪ್ರತಿಭೆಯಲ್ಲಿ ಬರತೊಡಗಿದ. ಅವಳ ತಂದೆಯೊಡದೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಹರಟುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರ ಮನೆಗೂ ಇಣಿಕಿ ಹಾಕದ ಈ ವೃದ್ಧ ಇವರಲ್ಲೇಕೆ ಕೂಡ್ರುತ್ತಾನೆ? ಎಂದು ಜನ ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಜನರ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಹತ್ತಿದರು. ಪಾಪ ಮುದಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಆಪತ್ತು ಬಂದಂತಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹದ ಪುತ್ಥಳಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಯೋಗ್ಯನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಳಗೊಳಗೇ ತವಕಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ? ....ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೆಲ್ಲದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭಳ ತಿರಸ್ಕಾರವೇ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಯಾರನ್ನು ಕಂಡರೂ ಲಗ್ನವಾಗಲಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೊನೆಗೆ ಅವಳ ತಂದೆ ಬೇಸತ್ತು, ಮಗು ಪ್ರತೀ ! ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಾದರೂ ಏನಿದೆ ? ಹೇಳಿಬಿಡಬಾರದೇ. ಇನ್ನು ನೀನು ನಮಗೇನೋ ಚಿಕ್ಕವಳು ಆದರೆ ಸಮಾಜದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ದೊಡ್ಡವಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವಿ. ಜನರ ಅಪವಾದಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಿವಿಗೊಡಬೇಕೇ ? ಇದು ಹಳ್ಳಿ. ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೇ ಜನ ಹಾಹಾಕಾರ ವೆಬ್ಬಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನೋಡು ನೀನು ತಿಳಿದವಳು. ನಮಗೂ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಸಾಯುವದರೊಳಗಾಗಿ ನಿನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷೀಕಾಳು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭೆ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ಸಮಾಜದ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದೆನೇ? ನಾ ಇನ್ನೂ ಓದಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ಆದೇಕೋ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಬರಲೊಲ್ಲದು ಜನ ಆಡುತ್ತಾರೆಂದು ಒತ್ತಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕೇ ? ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ಅವಳ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಶೂಲದಿಂದ ಇರಿದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೂ ಮಾತೃಹೃದಯಿ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳೇನೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ತಾಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹತ್ತುಗಂಟೆಯ ಸಮಯ. ಪ್ರತಿಭೆ ಹೊರಗಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಂಚೆಯವನು ಒಂದು ಪಾಕೀಟನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟನು. ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ಸುಕತೆಯಾಯಿತು. ಆದೇಕೋ ಅವಳಿಗೆ ಅಂದು ಸಮಾಧಾನ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಚಪಲತೆ ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಮುಖವು ಕೆಂಪಾಯಿತು. ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿತು. ಆದೇಕೆ ಹೀಗಾಯಿತೋ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಏನನ್ನೂ ಅರಿಯದೆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಓದಲು ಹವಣಿಸಿದಳು ಪಾಕೀಟನ್ನು ಒಡೆದು ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಓದಿದಂತೆಲ್ಲ ಮುಖ ಕೆಂಪಿಟ್ಟಿತು. ಅವಳ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ಏನಿದೆ ತಂಗೀ ಯಾರ ಪತ್ರ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳ ಲಜ್ಜಾ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಕಾತರಗೊಂಡ ಮುಖವೇ ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಉತ್ತರ

ಅವಳಿಗೆ, ತನಗೇಕೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿದೆ? ಬರುವಾತ ನನಗೆ ಯಾರು ? ಆತನ ಏನನ್ನೂ ಅರಿಯದ ನನ್ನ ಮನ ಆತನಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟೇಕೆ ಕಾದಿದೆ ? ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಯದಾದಳು. ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗಂತೂ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ಪ್ರತಿಭೆಯ ಪತಿ ಬಹಳ ದೂರಿನ ಊರಿನವನಂತೆ. ಚಲುವಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಜೊತೆಗೂಡಿದ್ದನು. ಬ ಇಂಜನಿಯರ ಪದವಿಯಂತೆ ಕೇಳುವದೇನು ? ಬಂದ ವರನು ಆಕೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೇ ಹೊರಟನು. ಬಡ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತರಾದರು. ಇನ್ನು ಎಂಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಲಗ್ನ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿತಂದ ಜೋಡಿ ಊರ ಜನ ಹಿಗ್ಗಿದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನದ ಆಧಾರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನೋಡಲು ಬಂದ ಬೀಗರು ಮಾತು ಮುಗಿಸಿ ಲಗ್ನಕ್ಕೆಬರುವದಾಗಿ ಹೇಳಿಹೋದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ನಿದ್ರೆಬಾರದು. ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರನೊಂದಿಗೆ ಬಾಳುವ ಸುದಿನದ ದಾರಿಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು ಇದೆಲ್ಲವೂ ದೇವರ ಕೃಪೆ.

ಆದರೆ ಆ ಗಂಗಾಧರಶೆಟ್ಟಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಂಗೆಟ್ಟನು. ಯಾವಾಗ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನಾಗಿಮಾಡಿಕೊಂಡೇನೆಂಬ ಹವ್ಯಾಸ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕುದಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ನೀರಿಲ್ಲದ ಮೀನಿನಂತೆ ಶೆಟ್ಟಿ ಚಡಪಡಿಸಹತ್ತಿದನು. ಅವಳು ತನ್ನ ಲಗ್ನವಾಗಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ

ಅವಳ ಭವಿಷ್ಯ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ಈ ಸುದ್ದಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸುಳಿಯಿತು.

ಮಾಡುವದೇನು ? ಪ್ರತಿಭೆಯ ತಂದೆ ಗಂಗಾಧರನ ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆಯಾಗಿದ್ದನು. ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ತಿಳಿ ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಪಾಪ ಅಸಹಾಯಕರಾದ ಅವರು ಮರಮರನೆ ಮರುಗಿದರು. ಮಗಳ ಚಲುವಿಕೆಯನ್ನು ಹಳಿದರು. ಇಂಥವಳು ನಮಗೆ ಹುಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ಚನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಎಂದು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಪ್ರತಿಭೆ ಹೌದು ನಾನು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಪ್ಪಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಉಸುರ್ಗರೆದಳು. ಆದರೂ ಒಂದು ದೀನ ಆಶೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಇನ್ನೆಂಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಆಶೆ ಸಫಲವಾಗುವದೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದಳು. ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣವು ಒಂದೊಂದು ಯುಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸ ಹತ್ತಿದವು.

ಎಂಟನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆ ದಿನವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಕ್ರೂರ ದೃಷ್ಟಿ ಅವಳ ಮನದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ದಿನ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದಳು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಅದಾವುದೋ ಜಾಡ್ಯ ಒಡಮೂಡಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನದ ಇರಿತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಅದೇಕೋ ಕಳವಳವಾಯಿತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತಟ್ಟನೇ ಪೋಸ್ಟಮನನು ಬಂದು ಪಾಕೀಟನ್ನು ಕೈಗಿತ್ತನು. ಪ್ರತಿಭೆ ದೃಷ್ಟಿ ಅದರಲ್ಲೇ ನೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಆತುರತೆಯಿಂದ ಒಡೆದು ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅಂದಿನ ಮಂದಹಾಸ್ಯ ಇದರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ನೀರಸವಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಚಪಲತೆ ಇಲ್ಲ. ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಬಾಡಿವೆ. ಪ್ರತಿಭೆ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಅವರ ಮುಖ ಕಳೆಗುಂದಿ ಕೆಳಗಾದವು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಭೆಯ ದೀನತೆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಗಂಗಾಧರಶೆಟ್ಟಿಯ ವಂಚನೆ ಆತನು ಪ್ರತಿಭೆಯ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಕೆಟ್ಟಿರುವದೆಂದು ವರನಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದ್ದನೆಂದೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಇಂಥ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಪತ್ರಬಂತೆಂದೂ ಜನ ಒಳಗೊಳಗೇ ಗುಣಗುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಭೆ ಅದನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದಳು.

ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಪ್ರತಿಭೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿತು. ತಾನು ಕಾಯ್ದಿರುವ ಆಶೆಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಧಾವಿಸಹತ್ತಿವೆ. ನೆಟ್ಟಿರುವ ದೀನ ದೃಷ್ಟಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿತ್ತು.

" ರೆಡಿಮೆಡ " ಸಮಾಧಾನ

ಲೇ :— ಎಸ್ಸಾರ್ ಬಿ. ಎ. ಬಿಕಾಮ್

ಮಾಕಳುವೆ ಕಂದಾ ಎನ್ನ ಮುದ್ದೇ !
ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿ ಮಾಡು ನಿದ್ದೆ !!
ನಿನಗೇನು ಕೆಲಸ ಕಣ್ತೆಗೆದು ನೋಡು
ನೀನಿರುವ ಜಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ರೆಡಿಮೇಡು ॥ ೧ ॥

ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯೆ !
ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಮುದ್ದೆ
ತುಳುಕುತಿದೆ "ಬರ್ಕಲಿಯ" ತತ್ವಜ್ಞಾನ
ತುಂಬಿದೆ "ಭಕ್ಕರಿಯ" ಅಜ್ಞಾನ
ಈಗಿನ ಹೆಂಗಸರ "ಸ್ಪೆಸಿಮೆನ್ನು"
ಇವಳು "ನಿಮ್ಮವ್ವ" ರೆಡಿಮೇಡು ॥ ೨ ॥

ನಾಲ್ಕೈದ ಪದವಿ ಗಳಿಸಿದ ವೀರ
"ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ"ವನೋದಿದ ಚತುರ
ಮಕ್ಕಳಿವೆ ಈತನಿಗೆ 'ಏಳು' ಜನ
ತೊಂಬತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕಾರಕೂನ
ಇಂವ "ನಿಮ್ಮಪ್ಪ" ಭೂಪ ರೆಡಿಮೇಡು ॥ ೩ ॥
ಜಾಹಿರಾತಿನಲಿ ಕಂಡ ವಧು
ವಿವಾಹ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಧ್ಯಸ್ತಿ
ನೋಂದಣಿಯ ಹೊಸ ವೈದಿಕ ಮಂತ್ರ
"ಸಮಾರಾಧನೆ"ಯಾದುದು ಹೊಟೇಲು ಛತ್ರ
ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ನಿಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ "ಮಂಗಳಸೂತ್ರ"
"ರೆಡಿಮೇಡು" ॥ ೪ ॥

ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶದ ಉತ್ಸವ !
ದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ !!
ಮನೆ ಮಂದಿ ಮೌನ
ಭಕ್ತಿ ಗೀತದ ರೆಕಾರ್ಡ್ಸು
ಎದುರಿಗಿದೆ ದೇವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟ ಪಾವತಿ
ನಡೆಯುತಿದೆ ಗುಡಿಯಲಿ ಮಂಗಳಾರತಿ
ದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದ !!
ಎಲ್ಲವೂ ರೆಡಿಮೇಡು ॥ ೫ ॥

ಮನೆ ಕಟ್ಟುವಾ ಗೋಡೆಗಳು
ನೆರಳು ನೀಡುವಾ ರೂಫುಗಳು
ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಸಾಮಾನು ಸೇಫುಗಳು
ಅನ್ನ ಬೇಯುವ ಸಿಮೆಂಟು ಒಲೆಗಳು
ಮನೆಯೊಳಗಿನಾ ಜೀವಗಳು !! ರೆಡಿಮೇಡು ॥ ೬ ॥

ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ
ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರದ ಹತ್ತನೆಯ ಹೊಸ ಆವೃತ್ತಿ !!
ಅಂಗಡಿ ಮಾಣಿ ಬೀರುವ ಬಿಸಿ ಪುರಿ ಚಪಾತಿ
"ಪಾನಪಟ್ಟಿ" ಗ್ಯಾರೇಜಿನ ಬಲೂನು ಗಾದಿ
ಗೃಹಿಣಿ ಜೀವನದ ಷಡಗರದ ಓಂಕಾರ ರೆಡಿಮೇಡು ॥ ೭ ॥

ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಡೆದಿಹ ಹೆಸರಿನಾ ಹಲಗೆ
ಕುರ್ಚಿ ಟೀಪಾಯಿಗಿರುವ ಕಸೂತಿ ಹೊದಿಕೆ
ಕೂಜೆಯಲಿ ಕುಣಿಯುವಾ ಸೇಂಟಿನಾ
ಕಾಗದ ಗುಲಾಬಿ ಗೊಂಚಲು
"ಸ್ವಾಗತಂ" ಎಂದುಸುರವಾ ಗೊಂಬೆಯೂದುವ ಕೊಳಲು
ಅತಿಥಿ ಕುಡಿಯುವಾ ಪಾವಡರಿನ ಹಾಲು
ಪಾನಕದ ಎಸೆನ್ಸು

ಹಿಡಿದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ರೊಡೆ ಮುಚ್ಚುವ ಸ್ಪ್ರಿಂಗ ಡೋರ್ಸು
ಎಲ್ಲ ರೆಡಿಮೇಡು ॥ ೮ ॥

ತಂದೆಯಾ ಮಗನಲ್ಲವೇ ನೀನು ?
ತಂದೆಯಂತಾಗ ಬೇಕಲ್ಲವೇ ಏನು ?
ಹೆದರಿದರು ಮಗು ನೀನು
ನೀ ಓದುವಾ ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ
ಮೆರೆಯುವಾ ಗುಗ್ಗುಗಳೆಲ್ಲ
ಕ್ವೆಶ್ಚೆನ್ಸು ಆನ್ಸರ್ಸು ಗಾಯಿಡುಗಳ ಓದಿ
ಪಡೆಯುವಾ ಡಿಗ್ರಿಗಳೆಲ್ಲ ರೆಡಿಮೇಡು ॥ ೯ ॥

ಅಳಬೇಡ ಕಂದ ಸುಮ್ಮನಾಗು ಬೇಗ
ಬರುವಳು ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಇದೀಗ
ತರುವಳು ಹೊಸ ಅಂಗಿ ಕುಲಾವಿ
ಕಾಡಿಗೆಯ ಡಬ್ಬಿ ಕುಂಕುಮದ ಬಾಟಲಿ
ಗ್ರಾಯಿಪಸಿರಪ್ಪು ಫೀಡಿಂಗ ಬಾಟ್ಲು
ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಸವಿಯುವಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ
ರೆಡಿಮೇಡು ॥ ೧೦ ॥

ಸುಮ್ಮನಿರು ಕಂದ ನಿನ್ನ ಸಂತೈಸಲೆನಗೆ ಬಾರದು
ಮಕ್ಕಳಾಡಿಸುವ ಕಲೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು
ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಆಫೀಸಿನ ದುಡಿತ
ರಾತ್ರಿ ಮನೆ ಲೆಖ್ಖ ಹೊಂದಿಸುವ ತಲೆ ಕಡಿತ
ತೆಗಣಿ ಕಡಿತ
ಏನೋ ಒಂದೆರಡು ಕೊಸನಾಡಿಸುವ ಮಾತುಗಳ ಹೇಳ್ದೆ
ಯಾವುದೋ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿನವು ಅವೂ
ನನ್ನವಲ್ಲ ರೆಡಿಮೇಡು ॥ ೧೧ ॥

ಸೂ ಚ ನೆ

* ಲೇಖನಗಳು, ಅಸ್ಪಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದವು ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಲೇಖಕರು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಲೇಖಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಕರ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.

* ಇನ್ನೂ ವರೆಗೂ ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಕಳಿಸದ ಚಂದಾದಾರರು ಆದಷ್ಟು ಕೂಡಲೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ 'ವೀರಮಾತೆ' ವನಿತಾ ಸೇವಾ ಸಮಾಜ, ಧಾರವಾಡ. ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಚಂದಾಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

* ಚಂದಾದಾರರು, ತಮ್ಮ ವಿಳಾಸ ಬದಲಾದಲ್ಲಿ, ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ, 'ವೀರಮಾತೆ' ಯು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ದಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಲಾಗುವದು.

* ಲೇಖಕರು ಅಥವಾ ವಾಚಕರು, ಲೇಖ ಕಳಿಸುವದಾಗಲಿ ಉಳಿದ ಯಾವದೇ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಾಗ ತಮ್ಮ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಲು ಮರೆಯಬಾರದು.

* ಹೊಸದಾಗಿ ಚಂದಾದಾರರಾಗಬಯಸುವವರು, ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದರೆ, ಮಾಸಿಕವನ್ನು ಅವರ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವತ್ತ ಗಮನಿಸಲಾಗುವದು.

* ಸೋದರ, ಸೋದರಿಯರು, ಅಕ್ಕನಟ್ಟಿಗೆಯ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿತಿಂಗಳ ೧೦ ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.

* * * * * *

'**ಸಮಾಸಾಧಿಕಾರ**' ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಿದ್ದರೆ
ಮಹಿಳೆಯರ 'ಬೌದ್ಧಿಕ ಉನ್ನತಿ' ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದುದು
ಜ್ಞಾನ, ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ವಿವಿಧ ಲೇಖಗಳಿದ್ದು
ಪ್ರಗತಿಪರ ವಿಚಾರಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ
ಮಹಿಳೆಯರ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ವೀರಮಾತೆ

ಇಂದೇ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ

ಸಂಪಾದಕರು :— **ಪ್ರೊ. ಸರೋಜಿನಿ ಮಹಿಷಿ,**
ಎಂ. ಎ., ಎಲ್ ಎಲ್. ಬಿ.

ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟ

ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾಹಣ ೫ ರೂಪಾಯಿ
ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ ೩೭ ನ. ಪೈ. ಮಾತ್ರ

ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳನ್ನು
ಬೀರಬಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

[ಮುಂಬಯಿ, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ
ಸರಕಾರಗಳಿಂದ ಮಾನ್ಯತೆ ದೊರೆತಿದೆ.]

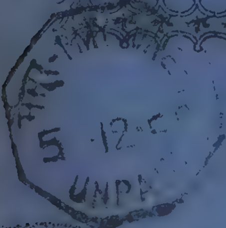

ವಿಳಾಸದಾರರು ದೊರೆಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ :—
"ವೀರಮಾತೆ" ಕಾರ್ಯಾಲಯ
ವನಿತಾ ಸೇವಾ ಸಮಾಜ
ಪುರಾಣಿಕ ರೋಡ
ಧಾರವಾಡ

ADDRESS

Exchange Copy

ಮುದ್ರಕರು : ಶ್ರೀಯುತ ಕುಲಕರ್ಣಿ ರಾಮರಾಯರು,
ಸ್ಥಳ : ವನಿತಾ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ ಪ್ರೆಸ್, ಧಾರವಾಡ.
ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ. ಲ. ಗ. ಪುರಾಣಿಕ
ಸ್ಥಳ : ವನಿತಾ ಸೇವಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

